

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983-1984

Nr. 7

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

31 JANUARI 1984

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	229
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	230
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	237
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	238
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	239
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	243
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	245
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	249
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	268
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	268
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	269

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 16
van 22 december 1983
van de heer H. SUYKERBUYK

Commissie van Advies bij onteigeningsplannen voor het Vlaamse Gewest — Installatie

Het besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 18 mei 1983 (Staatsblad 10 december 1983) houdende aanduiding van leden van de Commissie van Advies bij onteigeningsplannen voor het Vlaamse Gewest gebeurt op basis van artikel 29 van de wet op de stedenbouw.

Wat zijn de redenen om deze commissie te installeren, gelet op het feit dat een decreet, dat de wet op de stedenbouw voor het Vlaamse Gewest zal vervangen, in uitzicht is gesteld.

Temeer geldt die vraag omdat men ter zake een kans heeft laten voorbijgaan om de procedure te vereenvoudigen, door (één der zovele) commissies van advies uit te schakelen.

Nog temeer geldt die vraag als men — hopelijk terecht — de deskundigheid van de administratie hoog genoeg mag schatten, zodat het echt niet nodig is nog eens deskundigen aan te stellen.

Waarbij weze gezegd dat hun deskundigheid niet in twijfel wordt getrokken.

Wil de geachte Minister zijn standpunt mededelen ?

Antwoord

De tussenkomst van de Commissie van advies bij onteigeningsplannen voor het Vlaamse Gewest, is wettelijk verplicht gesteld door artikel 29 van de wet van 29 maart 1968 op de stedenbouw: bij vaststelling van onteigeningsplannen ter uitvoering van deze wet, moet de commissie worden geraadpleegd.

In overeenstemming met de bijzondere wet van 8 augustus 1980, en om procedurefouten te vermijden, werd bij besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 18 mei 1983 een eigen Vlaamse commissie samengesteld.

Het komt het geachte lid toe deze aangelegenheid eventueel te berde te brengen ter gelegenheid van de discussie in de Vlaamse Raad van het ontwerp-decreet tot wijziging van de voormelde wet, dat eerlang zal worden ingediend.

Vraag nr. 18
van 3 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Begroting voor theater 1983-1984 — Onduidelijkheden

De Vereniging van Vlaamse Theaterdirecties beweert dat het besluit van de Vlaamse Executieve inzake de begroting voor theater voor het seizoen 1983-1984 berust op een aantal vage onduidelijkheden die het verrechtvaardigen dat het hele dossier opnieuw voor de Vlaamse Raad gebracht wordt.

Zo zou er o.a. in het besluit gesproken worden van een totaal bedrag van 402 miljoen frank waar er slechts 105 miljoen beschikbaar is. Ook vraagt de vereniging zich af welke normen gehanteerd werden gezien een ontleding van de subsidies per gezelschap verschillen van 4 tot 27 procent inlevering laat zien.

Indien er ontslagen vallen uit besparingsoverwegingen, heeft men rekening gehouden met de „kosten” die deze besparingen gaan meebrengen? Minder inkomsten voor de Staat als gevolg van de ontslagen. Indien er ontslagen vallen, is het niet onlogisch dat toch systemen van BTK- en DAC-projecten uit te werken, waar dit elders juist verboden is?

Welk is het antwoord op deze open brief van de Vereniging van Vlaamse Theaterdirecties?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Aangezien de vraag van het geachte lid tot de bevoegdheid behoort van de Gemeenschapsminister van cultuur, aan wie de vraag eveneens werd gesteld, heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord dat door Gemeenschapsminister Poma zal worden gegeven.

Vraag nr. 27
van 16 januari 1984
van de heer N. DE BATSELIER

DAC-projecten — Voorwaarden en toepassingsgebied

Graag zou ik van de geachte Minister willen weten:

1. of het voor het bekomen van een DAC noodzakelijk is om reeds effectief tewerkgestelden te hebben als project-indiener;
2. of er type project-omschrijvingen zijn inzake studie-, informatie- en documentatieactiviteiten over zowel historische als hedendaagse onderwerpen;
3. in welke lokale omschrijvingen dergelijke projecten reeds zijn ingediend, hoeveel positief geëvalueerd werden;
4. wat het niveau is van de tewerkgestelden en hoeveel per project.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid voor wat betreft het eerste lid van de vraag te verwijzen naar art. 13, lid 2 van het KB n° 25 van 24 maart 1982, zoals gewijzigd door het KB n° 115 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector. Dit artikel bepaalt dat de werkgevers tijdens de drie jaar die aan de aanvraag voorafgaan, het gemiddelde aantal bestaande personeelsleden, met inbegrip van de tewerkgestelde werklozen niet mag verminderd hebben. Bovendien verbindt de werkgever er zich toe dit aantal niet te verminderen gedurende een periode van twee jaar.

Het antwoord op lid twee en drie van de vraag is ontkennend. Dientengevolge is lid vier van de vraag zonder voorwerp.

K. POMA
**VICEVOORZITTER VAN DE VLAAMSE
 EXECUTIEVE
 GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 26
 van 17 november 1983
 van de heer A. DE BEUL**

*Concert Vlaamse Executieve — Medewerking
 CGICS*

In het kader van het Festival van Vlaanderen werd op 5 september 1983 in het Koninklijk Paleis van Brussel een concert gegeven aangeboden door de Vlaamse regering.

Naar verluidt zou het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking hieraan zijn medewerking verleend hebben.

Graag kreeg ik antwoord op volgende vragen.

1. Wat heeft het concert van de Vlaamse regering te maken met de internationale culturele samenwerking, doelstelling van het Commissariaat-generaal?
2. Waarin bestond de medewerking van het CGICS?
3. Welke kosten zijn hiervoor door het Commissariaat-generaal gemaakt en is hiervoor expliciet een begrotingspost voorzien ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. De Vlaamse regering kan vanzelfsprekend ten allen tijde beroep doen op het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking voor de materiële organisatie van activiteiten waarbij het diplomatiek corps wordt uitgenodigd.

In het concrete geval waarnaar het geachte lid refereert werd o.m. het personeel van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking ingeschakeld n.a.v. een con-

cert dat aan een diplomatiek corps, de Nationale Ministers, de leden van de Vlaamse Raad en tal van andere overheidsvertegenwoordigers werd aangeboden.

Ik kan het geachte lid bovendien nog mededelen dat dit concert een groot succes heeft gekend en dat tal van buitenlandse ambassadeurs er bijzonder opgetogen over waren.

2. De medewerking van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking bestond erin de organisatie en protocol van dit concert op zich te nemen.

Zo werd het secretariaatswerk door ICS verzorgd :

lay-out en drukwerk van de uitnodigingen, antwoordkaarten, mapjes;

drukken van een speciale versie van de programmabrochure;

verzenden van de uitnodigingen en toesturen van plaatskaarten;

— huurzaal Paleis voor Schone Kunsten en versiering;

receptie organiseren die werd verzorgd door de hotelschool Spermalie uit Brugge.

3. Het geheel van deze kosten bedroeg omstreeks 400.000 fr; aangerekend op de begrotingskosten „drukwerk en recepties“.

Tot slot weze nog vermeld dat dit concert niet doorging in het „Koninklijk Paleis“ zoals de vraagsteller beweert maar wel in het „Paleis voor Schone Kunsten“.

**Vraag nr. 30
 van 17 november 1983
 van de heer A. DE BEUL**

Film over Ensor „Pietje de Dood“ — Opdrachtgever en kosten

Naar aanleiding van de Ensor-tentoonstelling in Antwerpen werd door Mark Gehens een knappe film over Ensor gemaakt „Pietje de Dood“.

1. Wie is de opdrachtgever?
2. Wat is de prijs van de film ?
3. Wie betaalt de film ?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid bevestigen dat inderdaad naar aanleiding van de grote retrospectieve tentoonstelling „James Ensor“ die van 20 augustus tot 30 oktober 1983 plaats had in het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen, een 16 mm. kleurfilm gerealiseerd werd over het leven en werk van James Ensor, genaamd „Pietje de Dood“.

1. Opdrachtgever van deze filmproductie is het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking, dat de film in 4 verschillende taalversies (Nederlands, Engels, Duits en

Frans) realiseerde met het oog op verdere verspreiding en promotie in het buitenland.

2. De globale kostprijs van de film als basisinvestering bedraagt 502.931 BF.
3. De filmproductie kwam tot stand als een co-productie tussen het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking als opdrachtgever enerzijds, en de Algemene Spaar- en Lijfrentekas (ASLK) als sponsor anderzijds.

Vraag nr. 72
van 14 december 1983
van de heer F. GEYSELINGS

's Hertogenheide te Aarschot — Opheffing beschermingsprocedure

Door de Vlaamse deelregering werd de bescherming opgeheven van een aantal percelen van het gebied 's Hertogenheide' te Aarschot, hierdoor wordt de afwerking van de westelijke omleiding te Aarschot mogelijk. De Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen gaf in deze aangelegenheid een negatief advies.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het opschorten van een bescherming om grote infmstructuurwerken uit te voeren niet in strijd met de geest van de beschermingsprocedure ?
2. Waarom werd geen rekening gehouden met de adviezen van de KCML ?

Antwoord

1. Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat ik het volkomen met hem eens ben dat het opschorten van een bescherming ten voordele van grote infrastructuurwerken in strijd is met de geest van een beschermingsprocedure.

In het concreet geval waarover deze vraag handelt is er evenwel geen sprake van een opheffing van de bescherming maar wel van een detailcorrectie van de perimeter waardoor geen van de kerngedeelten van de Hertogenheide in het gedrang komt. Die aanpassing was onvermijdelijk nadat de Vlaamse Executieve besloten had dat de betrokken infrastructuurwerken dienden te primeren.

2. Er werd geen rekening gehouden met het advies van de KCML omdat door de Vlaamse regering werd beslist dat het economisch belang van de westelijke ring rond Aarschot primeerde boven de door de KCML aangehaalde argumenten.

Vraag nr. 79
van 22 december 1983
van de heer J. SOMERS

Netevallei te Lier — Bescherming

Omwille van haar belangrijke esthetische waarde is het een absolute noodzaak de vallei van de Kleine

Nete te beschermen. Een voorlopige bescherming is reeds gebeurd, maar liep ten einde begin november 1983.

Mag ik de geachte Minister vragen in hoeverre in de eindfase van de voorlopige bescherming beslissingen werden genomen tot een definitieve bescherming?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat er geen voorlopige bescherming gebeurd is.

Dit onderzoek voor de bescherming werd beëindigd door de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg.

Het dossier zal me in de loop van februari 1984 voor beslissing worden voorgelegd.

Vraag nr. 83
van 22 december 1983
van mevrouw G. DEVOS

Van Dalecollege te Leuven — Restauratie

Het Van Dalecollege aan de Naamsestraat te Leuven dateert van 1568-1569 en behoort met zijn kapel (1571), bekroond door een bouwvallige klokketoren met zijn binnenplaats afgezet door een renaissancestische portiekgalerij en de grote stadstuin tot één der merkwaardigste gebouwen van de stad.

De achtereenvolgende bezitters : stad, Staat, Katholieke Universiteit geven weinig blijk van het historisch-unieke belang en de herbruikbare waarde van dit pand.

Het gebouw is in een staat van snel verval. Op mijn vraag nr. 149 d.d. 11 maart 1983 heeft de geachte Minister geantwoord dat hij aan de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen opdracht zou geven het restauratiedossier bij voorrang te behandelen en te onderzoeken of het aangewezen is de omzendbrief in verband met dringende werken toe te passen in afwachting van de definitieve restauratie.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke thans de status quaestionis is ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de werken definitief zijn goedgekeurd en na deze winter een aanvang zullen nemen.

Vraag nr. 84
van 3 januari 1984
van de heer J. BOSMANS

„ Hof ter Elst ” te Edegem — Restauratie

Naar blijkt zou er door het gemeentebestuur van Edegem een aanvraag ingediend zijn tot restauratie van

het door de Gemeente verworven gebouw „ Hof ter Elst “; inzonderheid de aanbouw van een vleugel tot onderbrenging van de muziekacademie.

In de gemeentebegroting zou desbetreffend een bedrag van 26 miljoen frank ingeschreven zijn.

Naar verluidt zou de aanvraag tot restauratie en aanbouw afgewezen zijn door de Commissie voor Monumenten en Landschappen.

Graag mocht ik desbetreffend van de geachte Gemeenschapsminister vernemen op welke gronden of volgens welke criteria hogervermelde aanvraag is afgewezen en of deze beslissing een al dan niet definitief karakter heeft?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de voorgestelde uitbouw van het Hof ter Elst niet afgewezen werd door de Commissie voor Monumenten en Landschappen maar door de ter zake bevoegde administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu, Dienst Monumenten- en Landschapszorg.

De bescherming van het Hof ter Elst werd, in akkoord met het gemeentebestuur, doorgevoerd om deze groene ruimte dicht bij het centrum van de gemeente als dusdanig te beschermen in samenhang met zijn omgeving.

De voorgestelde gelijkvloerse aanbouw van een aantal lokalen in de tuin was door zijn uitgestrektheid strijdig met het doel van de bescherming. Bovendien was de architectuur van de nieuw op te richten lokalen volkomen in disharmonie met het beschermde gebouw.

Ondertussen werd op een vergadering met het gemeentebestuur een nieuw principeontwerp aanvaard waarbij de nodige lokalen zijwaarts en in de hoogte zouden uitgebouwd worden in een hedendaagse bouwstijl die duidelijker harmonieert met het bestaande gebouw.

vraag nr. 85
van 3 januari 1984
van de heer W. KNIJPERS

Landschapsschikkingsvoorstellen — Afhandelingsperiode

Mag ik van de geachte Minister de landschapsschikkingsvoorstellen vernemen die, sedert het opnemen van zijn ambt, bij hem aanhangig werden gemaakt?

Tevens vernam ik graag de aankomstdatum van ieder dossier bij zijn diensten en de voorziene afhandelingsperiode?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag laat ik het geachte lid hieromtrent de gevraagde gegevens geworden.

vertrokken naar Kabinet op	Dossier :
03.02.1982	Lanaken : Kiewitheide.
26.01.1982	Koksijde (Oostduinkerke): Duinen ten westen van IJslanplein.
26.01.1982	Kasterlee : Koningsbos-Hoge Mouw.
26.01.1982	Antwerpen (Hoboken): Polder van Hoboken-
28.04.1982	Antwerpen (Ekeren): Oude Landen 2.
11.10.1982	Antwerpen (Deurne/Wijnegem): Domein Ert- brugge + Zwarte Arend.
19.01.1983	Geel-Meerhout : gebied Malesbroek-Scherpenbergen.
21.04.1983	Jabbeke-Oudenburg : Put van Roksem.
± 28.04.1982	Destelbergen (Heusden) : Landduin, Heusden.
28.04.1982	Beringen (Koersel): Koerselse Heide en Zwarte Beek.
29.10.1982	Koksijde (Oostduinkerke) : duingebied Groendijk-Bad 1.
02.12.1982	Rotselaar (Werchter): Oude Demermeander hij soldatenbrug.
22.03.1983	Mechelen (M.-Heffen) : Zennegat-Battenbroek2
26.04.1983	Assenede: Krekengebied.
08.06.1983	Voeren: Dal van de Berwinne
02.12.1983	Liedekerke : Liedekerkebos (gedeeltelijke intrekking)-
08.12.1983	Maasmechelen: Ven onder de berg.

Alle dossiers zijn volop in behandeling; het is evenwel niet mogelijk om voor elk dossier een preciese afhandelingstermijn op te geven.

Vraag nr. 86
van 3 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Begroting voor theater 1983- 1984 — Onduidelijkheden

De Vereniging van Vlaamse Theaterdirecties beweert dat het besluit van de Vlaamse Executieve inzake de begroting voor theater voor het seizoen 1983- 1984 berust op een aantal vage onduidelijkheden die het verrechtvaardigen dat het hele dossier opnieuw voor de Vlaamse Raad gebracht wordt.

Zo zou er o.a. in het besluit gesproken worden van een totaal bedrag van 402 miljoen frank waar er slechts 105 miljoen beschikbaar is. Ook vraagt de vereniging zich af welke normen gehanteerd werden gezien een ontleding van de subsidies per gezelschap verschillen van 4 tot 27 procent inlevering laat zien.

Indien er ontslagen vallen uit besparingsoverwegingen, heeft men rekening gehouden met de „kosten” die deze besparingen gaan meebrengen? Minder inkomsten voor de Staat als gevolg van de ontslagen. Indien er ontslagen vallen, is het niet onlogisch dan toch systemen van BTK- en DAC-projecten uit te werken, waar dit elders juist verboden is?

Welk is het antwoord op deze open brief van de Vereniging van Vlaamse Theaterdirecties?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.

Antwoord

Betreffende de subsidiëring voor het toneelseizoen 1983- 1984 van de beroepstoneelgezelschappen deel ik het geachte lid nog het volgende mede en dit aansluitend op mijn antwoord op zijn vraag nr. 302 van 06 oktober 1983.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 28.07.1983 zijn voor de 3 1 erkende beroepstheaters voor het seizoen 1983-1984 (van 01 juli 1983 tot 30 juni 1984) subsidies voor een totaal bedrag van 402 miljoen frank voorzien.

Op de begroting 1983 werd voor de uitvoering van het theaterdecreet (sectie 46, art. 32.75.02) in eerste instantie eveneens 402 miljoen uitgetrokken. Op 07.12.1983 werd door de Vlaamse Executieve op het bijblad een bijkrediet van 61 miljoen frank goedgekeurd (VEK - 43).

De toekenning aan de gezelschappen gebeurde in volgende fasen :

- 105.490.695 fr (jan. - maart 1983)
(seizoen '82-'83)
- 105.490.695 fr (april -juni 1983)
(seizoen '82-'83)
- **105.490.695** fr (juli - dec. 1983)
(seizoen '83-'84)
- 54.098.764 fr (saldo seizoen '82-'83)
- 3 1.429.151 fr (bijkomend voorschot okt. - dec. '83) (seizoen '83-'84)
- 6 1.000.000 fr (bijkomend voorschot) (seizoen '83-'84).

Een ontwerp van ministerieel besluit is intussen opgesteld om nog een voorschot van 105.490.695 fr uit te keren (periode januari tot juni 1984), zodat voor het seizoen 1983- 1984 in totaal reeds een voorschot op de subsidie van (105.490.695 + 31.429.151 + 61.000.000 + 105.490.695) = 303.410.541 fr toegewezen wordt.

Het saldo voor 1983-1984 zal, mits goedkeuring van de exploitatierekeningen, (402.000.000 — 303.410.541) = 98.589.459 fr bedragen en in de loop van de **twede helft** 1984 worden uitgekeerd.

Voor wat betreft de andere gedeelten verwijs ik naar mijn reeds eerder gepubliceerd antwoord.

Vraag nr. 87
van 3 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Zuid- Waalse streek — Zendbereik voor TV- kijkers

In de streken van Aarlen, Chiny, Ibingen, **Neufchâteau** en Virton kunnen de televisiekijkers noch de BRT, noch de Nederlandse zenders ontvangen.

Men heeft er wel voor gezorgd dat gans Vlaanderen alle Franstalige zenders van binnen- en aangrenzend buitenland kunnen ontvangen. Kan de Minister maatregelen in het vooruitzicht stellen om aan deze abnormale situatie te verhelpen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik meedelen dat het niet ontvangen van de BRT-televisie in de Zuid-Waalse streek het gevolg is van de opbouw van de Belgische zendernetten.

In principe bedient elke Gemeenschap slechts haar eigen taalgebied weliswaar met vrij grote overlapping in het centrum van het land.

In het verleden zijn wel plannen gemaakt om de zendernetten zo uit te breiden dat BRT- en RTBF-programma's over het ganse grondgebied zouden kunnen worden ontvangen. Mede wegens de ruime verspreiding van de kabeldistributie hebben deze ontwerpen geleidelijk aan betekenis verloren. Om de rechtstreekse ontvangst van BRT-programma's in Luxemburg mogelijk te maken zou een BRT-zender moeten worden opgericht in Anlier, naast de bestaande RTBF-zender. Hiervoor zou de RTBF één van de kanalen die haar werden toegewezen ter beschikking moeten stellen; daarevenboven zou een dergelijke verwezenlijking belangrijke investeringsuitgaven vergen.

Een tweede mogelijke oplossing zou er in bestaan de BRT-programma's uit te zenden over de kabeldistributienetten in het zuiden van Luxemburg.

Volgens de vigerende wetgeving zijn de kabeldistributiemaatschappijen wel verplicht om alle Belgische programma's uit te zenden, maar deze verplichting vervalt indien de Regie van Telegrafie en Telefonie erkent dat de rechtstreekse ontvangst van een programma niet mogelijk is.

Zelfs als dit het geval is, zou de kabelmaatschappij nog de BRT-programma's kunnen uitzenden indien zij bij de Regie van Telegrafie en Telefonie een straalverbinding zou huren om de BRT-programma's aan te voeren.

In de huidige stand van zaken van de wetgeving kan het huren van een dergelijke verbinding evenwel niet als een verplichting aan de kabelmaatschappijen worden opgelegd.

vraag nr. 89
van 3 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Vrije Radio K2 te Kraainem — Zendbereik

In Kraainem werd de gemeentelijke eigendom Chaudron, gelegen Ferdinand Kinnenstraat, vroeger ter beschikking gesteld van de Franstalige jeugdraad. Sinds geruime tijd worden de lokalen gebruikt als studio's van de vrije radio K2. Het betreft hier een vrije radio met een vrij sterk zendbereik die uitsluitend uitzendt in het Frans. Daar deze radio uitzendt vanuit gebouwen die door de gemeente ter beschikking gesteld werden van de Franstalige jeugdraad krijgt deze vrije radio dus indirect financiële steun van de gemeente.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke maatregelen hij gaat nemen om deze onwettelijke situatie tegen te gaan ? Deze Franstalige radio diende nooit een aanvraag tot erkenning in. Kan een Frans-

talige zender zomaar blijven uitzenden in Vlaanderen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat bij mijn departement geen aanvraag van Vrije Radio K2 te Kraainem bekend is.

Het is dus uitgesloten dat betreffende radio een erkenning en later een vergunning tot uitzenden bekommt.

Met maatregelen te treffen wens ik te wachten tot de erkenningen gebeurd zijn.

Alhoewel ik zeer goed het verschil onderken tussen bedoelde niet-openbare radio en de andere in het Vlaamse land opererende niet-openbare radio's kan men niet onder de strikt juridische interpretatie uit dat alle niet-openbare radio's vooralsnog illegaal opereren en maatregelen tegen één radio een precedent inhouden t.o.v. de andere.

vraag nr. 91
van 6 januari 1984
van de heer G. BOGAERTS

Gemeentelijk wapen en vlag — Uitblijven bekrachtiging

Op 10.02.1983 heeft de Minister van Binnenlandse Zaken een nota overgemaakt aan het Minister-Comité voor Institutionele Hervormingen betreffende de bevoegdheden inzake gemeentelijke wapens en vlaggen.

Voor de gemeenten van het Nederlands-taalgebied wordt de materie geregeld door het decreet dd 28.01.1977, dat elke gemeente verplicht, wapens en een vlag te bezitten.

Vermits het gaat om een specifiek toezichtsprocédé in de zin van artikel 7, b van de bijzondere wet van augustus 1980 en vermits de Gemeenschappen krachtens die beschikking bevoegd zijn om de procedure vast te stellen en om het specifiek toezicht uit te oefenen voor de materies die tot hun bevoegdheden behoren (hetgeen het geval is), volgt bij toepassing van artikel 83, §3, uit de bijzondere wet dat:

1. de tussenkomst van de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Nederlandse Cultuur vervangen wordt door die van de Vlaamse Executieve of eventueel van het lid door die Executieve gedelegeerd;
2. de Koninklijke bekrachtiging vervangen wordt door die van de Vlaamse Executieve die bevoegd is krachtens de artikelen 1,4 en 7 b van de bijzondere wet die sedert 1981 de Koning heeft opgevolgd in toepassing van artikel 66, laatste lid van dezelfde wet.

Aangezien het uitblijven van de bekrachtiging van hun wapen en vlag vele gemeenten voor grote praktische problemen stelt, zou ik de Gemeenschapsminister willen vragen:

- zijn de dossiers die hangend waren bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken, voor bevoegdheid overgemaakt aan de Vlaamse Executieve; zo ja;

hoeveel dossiers dienen nog behandeld;

- kan ik een nominatieve lijst bekomen van de nog te behandelen dossiers;

wanneer voorziet de Minister dat de achterstand van de dossiers is opgehaald, gezien er sedert 1981 praktisch geen beslissingen in verband met het gemeentelijk wapen en de vlag werden genomen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de dossiers inderdaad zijn overgemaakt aan de Vlaamse Executieve. Deze dossiers werden inmiddels onderzocht. Via de provincie-gouverneurs werden aan de betrokken gemeenten de nodige instructies overgemaakt om de vroeger genomen besluiten aan te passen aan de huidige stand van de staatsvorming.

Aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg wordt opdracht gegeven aan het geachte lid een overzicht te bezorgen van de huidige stand van zaken.

vraag nr. 93
van 16 januari 1984
van de heer R. VANNIEUWENHUYZE

Bedrijven met staatssteun — Tewerkstelling van minder-validen

In het kader van de economische expansie werd vanaf 1973 aan sommige bedrijven, die staatssteun ontvingen, de verplichting opgelegd 1 of meer gehandicapten aan te werven.

In het raam van deze door de Staatssecretaris voor Vlaamse Streekontwikkeling destijds getroffen maatregel, die in 1978-1979 werd opgeheven, werd aan de RVA de opdracht gegeven de uitvoering van deze beslissingen te controleren.

De oorspronkelijke maatregel werd opgeheven toen na een paar jaar bleek dat, mede ingevolge de recessie, de tewerkstelling van gehandicapten in de mate zoals deze aan sommige bedrijven werd opgelegd, niet houdbaar was.

Graag zouden wij willen vernemen in welke mate de nijverheid — in de periode dat de maatregel van kracht was — voldaan heeft aan zijn verplichtingen, vermits het in principe gaat om staatssteun uit gemeenschapsgelden met een bindende clausule tot samenwerking van minder-validen.

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag inzake een materie die behoort tot de bevoegdheid van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid en eveneens aan hem gesteld werd, verwijs ik het geachte lid naar diens antwoord hierop.

Vraag nr. 97
van 16 januari 1984
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Hoge Raad voor de Samenlevingsopbouw en het College voor Nederlandstalige Centra — Installatie

Naar wij vernomen werden de Hoge Raad voor de Samenlevingsopbouw en het College voor Nederlandstalige Centra op 9 september 1983 door u opnieuw geïnstalleerd.

Tot dusver verscheen de samenstelling ervan niet in het Belgisch Staatsblad.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. welke de samenstelling is van deze adviesraad;
2. of kan worden aangetoond op welke wijze het Cultuurpact in verband met de samenstelling in beide gevallen werd toegepast ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag betreffende de samenstelling van de Hoge Raad voor de Samenlevingsopbouw en het College van Advies voor de Nederlandstalige Culturele Centra kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De samenstelling van de HRSO is:

de heer R. Strybol
 de heer F. Delmartino
 de heer L. Bosselaers
 de heer F. Bombeke
 de heer L. Ponteur
 de heer G. Van den Borre
 mevrouw E. De Vriendt-Van Cauwenberge.
 de heer R. Claeys
 de heer L. Luyten
 mevrouw L. Bollaerts
 de heer J. Verlinden
 de heer L. Burssens
 de heer M. Snoeck
 mevrouw F. Isaac-Van Overbeke
 mevrouw M.C. Bonne
 de heer C. De Meulemeester
 de heer L. Michiels
 de heer H. De Koster
 de heer M. Reynders
 mevrouw K. Vermeersch
 de heer J. Vos
 de heer F. Debouwer, secretaris.

De samenstelling van het College van Advies voor de erkenning van de culturele centra is:

de heer Lucien Bosselaers
 mevrouw Iris Van Riet
 mevrouw Gusta Froonincks
 de heer Johan Beke
 de heer F. Goossens
 de heer L. Devuyt
 de heer F. Pottie
 de heer Van Moerzeke (secretaris)
 de heer J. Elsen
 de heer D. Antheunis
 de heer R. Van den Bremt
 de heer R. Willems

de heer J. P. Bulens
 de heer H. Ottoy
 de heer F. Robberecht
 de heer G. Van Nuffel.

2. Voor de HRSO werden kandidaten opgevraagd bij :
 - a. de politieke partijen of bij de door deze aange-
 deuide representatieve groeperingen of instellingen;
 - b. voor de samenstelling van het College van Advies voor de erkenning van de culturele centra, werd de procedure gevolgd, bepaald in artikel 2 van het KB van 4 april 1974;
 - c. de samenstelling gebeurde in beide gevallen, rekening houdend met de representativiteit van elke strekking in de Vlaamse Raad; Tenslotte werd de samenstelling unaniem goedgekeurd door de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 105
van 24 januari 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

BRT — Sponsoring radio- en TV-programma's

Graag vernam ik, zowel voor de radio- als TV-programma's :

1. welke programma's momenteel gesponsord worden, door welke instellingen en voor welke bedragen ;
2. welke instellingen of ondernemingen als sponsor in aanmerking kunnen komen:
 - of ter zake voorwaarden worden opgelegd,
 - welke tegenprestaties de sponsors ontvangen,
 - of er in dit verband een reglementering bestaat, zo ja, welke;
3. welke programma's voor sponsoring in aanmerking komen.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem meedelen dat ik de BRT onverwijld de nodige inlichtingen heb gevraagd.

Vermits het verstrekken van de gegevens enig opzoekingswerk vereist, zullen deze gegevens rechtstreeks aan het geachte lid worden bezorgd.

Vraag nr. 107
van 24 januari 1984
van de heer C. DE CLERCQ

BRT — Initiatieven inzake cultuurpromotie

Kan mij voor het jaar 1983 een overzicht van de diverse BRT-initiatieven inzake de promotie van de cultuur in het algemeen worden medegedeeld ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem mededelen dat ik de BRT onverwijld de nodige inlichtingen heb gevraagd.

Vermits het verstrekken van de gegevens enig opzoekingswerk vereist, zullen deze gegevens rechtstreeks aan het geachte lid bezorgd worden.

Vraag nr. 108
van 24 januari 1984
van de heer C. DE CLERCQ

BRT — Initiatieven inzake sportpromotie

Kan mij voor het jaar 1983 een overzicht van de diverse BRT-initiatieven inzake de promotie van de sport en van „de sport voor allen” worden medege-deeld?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem mededelen dat ik de BRT onverwijld de nodige inlichtingen heb gevraagd.

Vermits het verstrekken van de gegevens enig opzoekingswerk vereist, zullen deze gegevens rechtstreeks aan het geachte lid bezorgd worden.

Vraag nr. 109
van 25 januari 1984
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Pensionering — Over te leggen documenten

Een personeelslid dat op pensioen gaat, moet geen uittreksel uit de geboorteakte aanvragen bij de gemeente waar het geboren is wanneer, door het bestuur waarvan het afhangt, bij de pensioenaanvraag het geboorte-uittreksel kan gevoegd worden dat het, ter gelegenheid van zijn aanwerving, overgelegd heeft.

Zou de geachte Minister mij een exemplaar willen toezenden van de dienstnota waarbij aan de diensten en besturen, onder zijn bevoegdheid, de hoger beschreven maatregel werd of zal worden opgelegd?

NB: Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Aangezien deze vraag geldt voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zal de Voorzitter van de Executieve, in naam van alle Gemeenschapsministers, een gecoördineerd antwoord verstrekken.

Vraag nr. 111
van 25 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Coloma-kasteel te Sint-Pieters-Leeuw — Verval en maatregelen

Het Coloma-kasteel te Sint-Pieters-Leeuw staat er na 10 jaar verhuring aan de Staat als weinig meer dan een ruïne bij. Zowel binnen als buiten hebben dieven en vandalen niet veel overgelaten van de pracht van het kasteel. Zelfs na herhaald aandringen vanwege de eigenaar om het kasteel te gebruiken en niet verlaten achter te laten gebeurt er niets van officiële zijde. Er wordt zelfs geen conciërge aangeduid om het goed te bewaken. De eigenaar spreekt zelfs van opzettelijke verwaarlozing door de Staat.

Hoe kan de Minister deze aantijgingen weerleggen? Wat gaat de Minister ondernemen om alsnog dit cultureel erfgoed te herstellen in zijn oorspronkelijke toestand?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat voor het kasteel Coloma-Sint-Pieters Leeuw op 29 april 1974 een huurcontract werd afgesloten tussen de eigenaar en de Regie der Gebouwen in opdracht van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur. Op 28.11.1978 werd de opzegging van de huurovereenkomst schriftelijk bekend aan de eigenaar.

De huurtermijn liep ten einde op 31.01.1980.

Gedurende deze periode werd het kasteel alhoewel weinig gebruikt, onderhouden en verwarmd.

Sedert 1.1.1981 is het kasteel niet verhuurd en valt het kasteel onder de volledige verantwoordelijkheid van de eigenaar.

Op het huidig ogenblik tracht ik via onderhandelingen met het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Leeuw enerzijds en de eigenaar anderzijds aan het goed een culturele bestemming te geven, teneinde dit historisch pand voor verder verval te behoeden.

Vraag nr. 112
van 25 januari 1984
van de heer A. DE BEUL

CGZCS — Tentoonstellingsstand op technologiebeurs

Het Laatste Nieuws van 19 januari bevat een uitvoerig stuk over de herinneringsmedaille bedoeld in mijn schriftelijke vraag nr. 31 van 17 november 1983.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoe het te verklaren is dat journalisten vlugger informatie krijgen over deze aangelegenheden dan een lid van de Vlaamse Raad dat ter zake een parlementaire vraag stelt?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag en bij mijn voorlopig antwoord daarop, kan ik het geachte lid bevestigen, dat ik de bevoegde administratie onverwijld om een aantal verduidelijkende elementen heb verzocht.

Ook thans nog zijn deze nog niet in mijn bezit. Ik heb andermaal aangedrongen op spoed en meteen een schriftelijke rapport overgemaakt.

Wat het 2de punt van de vraag betreft moet ik de geachte vraagsteller meedelen dat ik totaal onwetend ben van de wijze waarop het geciteerde dagblad aan de gepubliceerde informatie komt.

Wel kan ik bevestigen dat deze inlichtingen in geen geval via mijn kabinet werden verstrekt.

Vraag nr. 114
van 25 januari 1984
van de heer J. VERNIERS

Officiële plechtigheden — Protocolaire verplichtingen en eerbewijzen

Sommige verenigingen brengen hun vaandel mee bij bepaalde plechtigheden. Dit kan een officiële Belgische driekleur zijn of een leeuwvlag.

Zichzelf respecterende organismen spelen dan ook meestal in Vlaanderen ook, naast het Belgisch Volkslied de Vlaamse Leeuw.

Dikwijls moeten we vaststellen dat de „ vaderlands-lievende ” verenigingen geen eer bewijzen aan de leeuwvlag, noch aan het Vlaams Nationale Volkslied.

Meent de geachte Minister niet dat het aangewezen is de burgemeester tegen deze onhoffelijke, oncorrecte en oneerbiedige houdingen te doen optreden, wil Vlaanderen zich nog een beetje thuis voelen in een stiefmoederlijk België ?

Welke maatregelen meent de Minister tegen deze „ patriotards ” te zullen nemen ?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid meedelen dat de protocolaire aangelegenheden in dit verband ressorteren onder de bevoegdheden van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, terwijl mijn collega, de heer M. Galle, Gemeenschapsminister voor binnenlandse aangelegenheden alleen bevoegd is voor het verstrekken van de nodige onderrichtingen aan de gemeentebesturen.

M. GALLE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGHEDE

Vraag nr. 26
van 22 december 1983
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Aangifte van administratieve documenten — Vrijstelling van gemeentebelasting

De bewoordingen van de omzendbrief van 29 september 1982, 136 ADB, handelend over de vrijstelling van de hierboven genoemde gemeentebelasting, hebben een onmiskenbaar dwingend karakter.

Dit is bijgevolg niet in overeenstemming met de spelregels van het administratief toezicht.

Wat zal de geachte Minister derhalve ondernemen opdat in de bedoelde omzendbrief de gemeentelijke autonomie in eer zal hersteld worden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord op haar vraag nr. 37 van 25 april 1983. Ik heb daaraan niets toe te voegen.

Vraag nr. 28
van 3 januari 1984
van de heer J. VERNIERS

Officiële plechtigheden — Protocolaire verplichtingen en eerbewijzen

Sommige verenigingen brengen hun vaandel mee bij bepaalde plechtigheden. Dit kan een officiële Belgische driekleur zijn of een leeuwvlag.

Zichzelf respecterende organismen spelen dan ook meestal in Vlaanderen ook, naast het Belgisch Volkslied de Vlaamse Leeuw.

Dikwijls moeten we vaststellen dat de „ vaderlands-lievende ” verenigingen geen eer bewijzen aan de leeuwvlag, noch aan het Vlaams-Nationale Volkslied.

Meent de geachte Minister niet dat het aangewezen is de Burgemeester tegen deze onhoffelijke, oncorrecte en oneerbiedige houdingen te doen optreden, wil Vlaanderen zich nog een beetje thuis voelen in een stiefmoederlijk België ?

Welke maatregelen meent de Minister tegen deze „ patriotards ” te zullen nemen.

Antwoord

De symbolen als (gemeente)wapens, vlaggen en het volkslied behoren tot het cultureel patrimonium. Het komt dan ook de Gemeenschapsminister van cultuur toe eventueel de maatregelen te treffen die nodig zouden zijn opdat die symbolen op een effectieve wijze hun functie zouden kunnen vervullen.

Ik kan het met het geachte lid betreuren dat individuen of verenigingen oneerbiedig optreden tegenover het volkslied en de vlag. Het behoort evenwel niet tot mijn bevoegdheden toezicht uit te oefenen op verenigingen van privaat recht.

Vraag nr. 29
van 3 januari 1984
van de heer O. MEYNTJENS

Gemeentebegroting — Personenbelasting

In uw richtlijnen van 28.07.1983 voor het opstellen van de gemeentebegroting 1984 stelt u, geachte Minister, dat een verhoging van de fiscaliteit slechts verantwoord is voor zover het begrotingsevenwicht op geen andere manier kan verwezenlijkt worden.

Anderzijds wijst u er de gemeenten met een bezwaarde financiële toestand op dat zij ertoe gehouden zijn alle aanwezige belangrijke belastingsbronnen te benutten.

Zou u daarom volgende vraag willen beantwoorden :

Kan een gemeente die een begroting in evenwicht heeft, verplicht worden een belasting te heffen op de persoonlijke inkomens indien zij een redelijke belasting heft op het tewerkgesteld personeel en op de drijfkracht, namelijk 195 fr. per persoon met vrijstelling van de 10 eerste personeelsleden en eenzelfde bedrag per Pk met vrijstelling van de 10 eerste Pk's.

Antwoord

De fiscale autonomie staat de gemeenten in principe toe vrij te beslissen welke belastingsbronnen worden benut om de begroting in evenwicht te houden.

Daaraan voeg ik echter toe dat de gemeentelijke belastingdruk op een billijke wijze dient gespreid te worden over de belastingplichtigen en dat in de eerste plaats de belastingen met een hoge opbrengst en een ruime spreiding, zoals o.m. de aanvullende personenbelasting, moeten benut worden alvorens belastingen worden ingevoerd die een beperkte categorie belastingplichtigen treffen.

vraag nr. 30

van 6 januari 1984
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Inwendig reglement gemeenteraad — Wijziging bepaling gemeentewet

Artikel 63, §4 van de gemeentewet bepaalt dat „elk voorstel dat niet op de agenda voorkomt, uiterlijk 3 (drie) vrije dagen voor de vergadering moet overhandigd worden...“.

Kan de gemeenteraad in een inwendig reglement deze termijn tot 2 (twee) dagen verkorten?

Antwoord

Artikel 63, vierde lid van de gemeentewet bepaalt uitdrukkelijk dat elk voorstel dat niet op de agenda voorkomt, uiterlijk (d.i. ten laatste) drie vrije dagen vóór de vergadering (van de gemeenteraad) moet overhandigd worden aan de burgemeester of aan de gene die hem vervangt.

De wetgever heeft o.m. in artikel 63 een strakke regeling uitgewerkt, met het oog op een goede werking van de gemeenteraad en ter vrijwaring van de rechten van alle gemeenteraadsleden en ook van de leden van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeenteraad heeft dan ook niet de bevoegdheid van deze regeling af te wijken bij een Reglement van Orde.

R STEYAERT **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG**

Vraag nr. 9

van 7 december 1983

van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Tewerkstelling van minder- validen in ondergeschikte besturen — Stand van zaken

Het KB van 23 december 1977 en het MB van 6 maart 1978 voorziet in de personeelsformatie de tewerkstelling van een minder-valide per 55 volledige arbeidsprestaties.

Genoemde regeling is, naast andere ondergeschikte besturen, ook van toepassing op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Graag vernam ik van de geachte Minister in welke mate deze regelingen reeds zijn toegepast en of het beoogde streefcijfer reeds werd bereikt.

Antwoord

Het KB van 23 december 1977 tot vaststelling van het aantal minder-validen die door de provincies, de gemeenten, de verenigingen van gemeenten en de agglomeraties van gemeenten moeten worden tewerkgesteld en het KB van 6 maart 1978 tot vaststelling van het aantal minder-validen die door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn moeten worden tewerkgesteld bevatten geen specifieke meldingsplicht.

Derhalve is de autonomie van de ondergeschikte besturen van toepassing en dient de vraag gericht tot de onderscheiden voogdijministers. Persoonlijk laat ik ondenoeken welke gegevens beschikbaar zijn in verband met de tewerkstelling in de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Vraag nr. 15

van 10 januari 1984

van de heer W. PEETERS

MPI en BT — Vervangingsstop

In aanvulling op mijn vraag nr. 7 laat ik u hierbij nadere gegevens geworden.

Gelet op de vervangingsstop in MPI en BT komt het mij voor dat een persoon die thans vervangende militiedienst doet als ontwikkelingshulp voor een periode van 2 jaar, en welke vervangen is door een andere persoon met een contract van beperkte duur nl. 2 jaar, niet meer terug in zijn vroegere dienst kan tewerkgesteld worden.

Geldt derhalve de „vervangingsstop“ eveneens voor dit personeelslid?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de vervangingsstop slechts geldt voor de inrichtingen die hoofdzakelijk schoolgaande kinderen opvangen, en slechts voor zover reeds drie vierden van de personeelsnormen werden opgebruikt.

Er werden eveneens uitzonderingsmaatregelen voorzien. Voor het concrete voorbeeld dat u geeft kan ik u melden dat de vervanging toegelaten is.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
 NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 65
van 3 januari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Gewest — Bescherming van de visotter

Door kenners wordt gevreesd dat de Europese visotter (*Lutra Lutra*) — er bij ons wel eens de zeehond van de binnenwateren genoemd — binnen een vijftal jaren in België zal verdwenen zijn. Op dit moment zouden in België hooguit nog enkele tientallen otters leven!

Het dier lijdt vooral onder de waterverontreiniging.

Graag krijg ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan er niet gestreefd worden om in de „otterlege” gebieden de hervestiging van otters mogelijk te maken?
2. Kan er geen paal en perk gesteld worden tegen de verdere uitbreiding van recreatiegebieden in de buurt van de verblijfplaatsen van otters en het verbieden van nachtvisserij in ottergebieden?
3. De otter verslindt ook muskusratten en is dan ook een waardevolle bondgenoot van de mens bij het beschermen van rivierdijken. Kan in de gebieden waar de muskusrat veelvuldig voorkomt, in samenwerking met de Minister van Openbare Werken, de otter niet ingezet worden?
4. Wat gaat de Minister van natuurbehoud concreet doen om de otter in België voor uitsterven te behoeden?
5. Wat kan en gaat de Minister van leefmilieu concreet doen om de bezoedeling van het oppervlaktewater in de enkele gebieden waar de otter nog wordt opgemerkt, te voorkomen.

is op dit vlak de samenwerking met uw collega van natuurbehoud niet gewenst?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

In verband met de achteruitgang van de otter in ons land, verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 50 van zijn collega Vanvelthoven, gesteld op 5 december 1983. Ter aanvulling daarop wil ik het geachte lid nog enige bijkomende gegevens ter overweging mededelen.

De thans gekende redenen die het verdwijnen van de otter in de hand hebben gewerkt zijn, zoals reeds gesteld in voormeld antwoord, de verontreiniging der oppervlaktewateren, die o.m. een belangrijke vermin-

dering van het voedsel van de otter meebrengt, de verontrusting langs de wateren en daarbij aansluitend het reeds lage populatiepeil.

Algemeen wordt aanvaard dat de reïntroductie van dieren, voor zover de nodige biologische voorwaarden vervuld zijn, alleen succesvol kan zijn zo ook de oorzaken van de achteruitgang worden weggenomen. Dit laatste blijkt mij in een nabije toekomst een moeilijk haalbare zaak te zijn gelet op de aktieradius van de otter.

Op reglementair vlak worden, wat de individuele bescherming van de otter betreft, alle nodige maatregelen genomen.

Daarbij wil ik onderstrepen dat in de openbare wateren het hengelen 's nachts verboden is. Alleen het gebruik van de poer, beperkt tot de onbevaarbare wateren van Oost- en West-Vlaanderen, is nog toegestaan. Het lijkt mij weinig waarschijnlijk dat deze laatste viswijze nadelig zou zijn voor de otter.

In de gesloten wateren is deze reglementering echter niet van toepassing en kan derhalve verbod niet worden ingevoerd op grond van de wet op de riviervisserij.

Gelet op wat voorafgaat en rekening houdend met het voortplantingsritme van de otter, kan deze diersoort geen voldoende rol spelen bij de bestrijding van de muskusrat.

Wat er ook van zij, van zohaast de privé vereniging die zich inzet voor de bescherming van de otter de nog resterende individuen voldoende juist zal hebben gelocaliseerd, ben ik bereid de Hoge Raad voor Natuurbehoud ter zake te raadplegen.

Vraag nr. 66
van 3 januari 1984
van de heer L. HANCKE

Herwaardering van de woonfunctie in Vlaanderen — Impact op het huurbeleid

Eén van de belangrijkste doelstellingen in het kader van de stadsvernieuwing is de „herwaardering van de woonfunctie“.

Dit impliceert tevens dat de woonzekerheid moet worden gewaarborgd. Alhoewel het huurbeleid behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Justitie, stelt zich toch de vraag of het wetsontwerp voor een nieuwe huurregeling geen funeste gevolgen zal inhouden voor de herwaardering van de woonfunctie en in het bijzonder voor de huurders die wonen in herwaarderingsgebieden.

In het document dat verspreid werd door uw kabinet onder de titel „Gaait het om stenen of mensen? — sociale stads- en dorpsvernieuwing in Vlaanderen”, wordt sociale stads- en dorpsvernieuwing beschreven als het streven om tegemoet te komen in het recht op goed wonen (...) van de machtelozen, kansarmen en kwetsbaren in onze samenleving. Overigens worden in hetzelfde document herwaarderingsgebieden terecht gedefinieerd als „achtergebleven probleemgebieden”.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de herwaardering van de woonfunctie niet in het gedrang worden gebracht door de **woononzekerheid** die zal voortspuiten uit de contractuele vrijheid of willekeurige opzeg als gevolg van de nieuwe huurregeling?
2. Zullen de bepalingen van bedoeld wetsontwerp geen nefaste demografische weerslag (ontvolking) hebben op de tot op heden door de Vlaamse Executieve erkende herwaarderingsgebieden?

Antwoord

Gevolggewend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen, althans voor zover deze aangelegenheid tot mijn bevoegdheid behoort.

Het besluit van 30 maart 1983 van de Vlaamse Executieve tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- en dorpshevaarderingsoperaties bepaalt onder artikel 11 punt 1°, 3) dat de aanvrager bij zijn aanvraag een geregistreerde overeenkomst moet voegen, waaruit blijkt dat hij voor een overeen te komen termijn, die ingaat op de datum van de voltooiing der renovatiewerken, afziet van elke welkdanige huurverhoging of vergoeding op grond van de uit te voeren werken.

De meerwaarde tengevolge van de tussenkomst van de overheid mag derhalve niet mee gerekend worden in de huurprijs. Aldus wordt door de tussenkomst van de overheid, geen huurprijseffect veroorzaakt. De elementen van de vraag die betrekking hebben op de huurwetgeving zelf vallen buiten mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 67 van 3 januari 1984 van de heer L. KELCHTERMANS

„De Dommel” in Noord-Limburg — Zuiveringswerken

De machinale zuivering van het riviertje „De Dommel” in Noord-Limburg blijft terecht kritiek uitlokken van al degenen die begaan zijn met natuurbehoud en waterhuishouding. Immers de schadelijke gevolgen van deze wijze van zuivering zijn voor iedereen zichtbaar (inkalving, boordverzakking, plantenbeschadiging, enz...)

Voorstellen voor manuele zuivering kon niet worden aanvaard wegens beperkte kredieten.

1. Welke waren voor de jaren 1981, 1982, en 1983 de kosten van de machinale zuivering van de Dommel, verhoogd met eventuele bijkomende kosten voor boordversterking, enz.
2. Meent de geachte Minister niet dat een zuivering van veel beperktere omvang voor meerdere jaren voldoening kan geven? Bijvoorbeeld enkel zuivering van de bodem en niet van de zeer kwetsbare boorden?
3. Kan voor het behoud van het landschappelijk zeer waardevol riviertje door de diensten van de Minister geen DAC-project worden uitgewerkt, al of niet in samenwerking met de gemeenten en de organisaties voor natuurbehoud, met onder andere manuele zuivering, beheerswerken, enz...

Antwoord

1. De kosten van de werken die in 1981, 1982 en 1983 ten laste van het Vlaamse Gewest aan de Dommel werden uitgevoerd bedragen in totaal onderscheidenlijk 747.961 F, 1.409.223 F en 325.312 F.
2. De werken waarvan sprake zijn beperkt gebleven tot hetgeen strikt vereist is om het vak van de Dommel dat als onbevaarbare waterloop van de eerste categorie is ingeschreven in staat te stellen zijn afwaterende functie normaal te vervullen.

Bovendien werden de nodige voorzorgen genomen om te voorkomen dat blijvende milieuschade zou kunnen ontstaan door de werken. Indien in de Dommel niettemin veel taluderosie en in mindere mate ook bodemerosie kan worden vastgesteld, is dat geenszins het gevolg van de uitvoering van de werken, maar wel van het feit dat de huidige stroomsnelheid in die waterloop in perioden van hoogwater haar kritieke drempel overschrijdt.

Ten einde de juiste oorzaken van deze erosieverschijnselen te weten te komen en een inzicht te verkrijgen in de middelen ter verbetering van de toestand, heb ik onlangs een gespecialiseerd studie bureau opdracht gegeven een grondige studie van het probleem ten laste van het Vlaamse Gewest te maken.

3. Zoals ik het geachte lid er in mijn antwoord op zijn vraag nr. 65 van 11 mei 1982 (zie Bulletin nr. 9 van 1 juni 1982, blz. 160) reeds op heb gewezen, is het praktisch niet mogelijk de Dommel in haar benedenloop op Belgisch grondgebied behoorlijk in handkracht te ruimen.

Overigens missen de werken tot ruiming en onderhoud van dat deel van de waterloop m.i. het vereiste karakter van bestendigheid om voor een DAC-project in aanmerking te kunnen komen.

vraagnr. 68 van 19 december 1983 van de heer J. VALKENIERS

Ketelheide te Dilbeek — Aankoop

De gemeente Dilbeek kreeg voor de aankoop van de Ketelheide een belofte van toelage op 30 april 1981.

De aankoop gebeurde op 8 maart 1982 voor de som van 4 500 000 frank.

De toelagen werden aangevraagd op 30 juni 1982.

Wanneer zullen de beloofde toelagen worden uitgeleend?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de voorziene toelage inmiddels is vastgelegd.

Op mijn voorstel keurde de Inspectie van Financiën de volgende toelage als eindejaarsvastlegging goed :

— toelage op aankoop Ketelheide — 1.575.000 F (P.V. nr. 68).

Het nodige uitvoeringsbesluit zal in de loop van de eerste trimester van dit jaar aan de Vlaamse Executieve voor goedkeuring worden voorgelegd.

Het is nu bekend dat de uitbetaling van hogerge-noemd bedrag zal gefaseerd worden in functie van de beschikbare ordonnanceringskredieten.

Een eerste schijf zal volgens de vooruitzichten van de administratie in de loop van 1984 vereffend worden.

Vraag nr. 69
van 19 december 1983
van de heer J. VALKENIERS

Heidebeekveld te Dilbeek — Aankoop

De gemeente Dilbeek kreeg voor de aankoop van het Heideveld een belofte van toelage op 1 juli 1980.

De aankoop gebeurde op 13 maart 1981 voor de som van 10.000.000 frank.

De toelagen werden aangevraagd op 23 november 1982.

Wanneer zullen de beloofde toelagen worden uitgeleend?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de voorziene toelage inmiddels is vastgelegd.

Op mijn voorstel keurde de Inspectie van Financiën de volgende toelage als eindejaarsvastlegging goed :

— toelage op Aankoop Heidebeekveld — 3.500.000 F (P.V. nr. 69).

Het nodige uitvoeringsbesluit zal in de loop van de eerste trimester van dit jaar aan de Vlaamse Executieve voor goedkeuring worden voorgelegd.

Het is nu bekend dat de uitbetaling van hogerge-noemd bedrag zal gefaseerd worden in functie van de beschikbare ordonnanceringskredieten.

Een eerste schijf zal volgens de vooruitzichten van de administratie in de loop van 1984 vereffend worden.

Vraag nr. 70
van 19 december 1983
van de heer J. VALKENIERS

Kasteel „ La Motte ” te Dilbeek — Aankoop

De gemeente Dilbeek kreeg voor de aankoop van het kasteel „ La Motte ” een belofte van toelage op 3 april 1981.

Het kasteel werd aangekocht op 29 juni 1981 voor de som van 18 000 000 frank.

De toelagen werden aangevraagd op 16 februari 1982.

Wanneer zullen de beloofde toelagen worden uitgeleend?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de voorziene toelage inmiddels is vastgelegd.

Op mijn voorstel keurde Inspectie van Financiën de volgende toelage als eindejaarsvastlegging goed :

— toelage op Aankoop Kasteel La Motte — 5.822.000 F (P.V. nr. 70).

Het nodige uitvoeringsbesluit zal in de loop van de eerste trimester van dit jaar aan de Vlaamse Executieve voor goedkeuring worden voorgelegd.

Het is nu bekend dat de uitbetaling van hogerge-noemd bedrag zal gefaseerd worden in functie van de beschikbare ordonnanceringskredieten.

Een eerste schijf zal volgens de vooruitzichten van de administratie in de loop van 1984 vereffend worden.

Vraag nr. 71
van 6 januari 1984
van de heer J. DE MOL

Bouwen en verkavelen langs snelverkeerswegen — Reglementering

Op 21 februari 1975 verscheen in het Belgisch Staatsblad een omzendbrief over het bouwen en verkavelen langs snelverkeerswegen. Hij draagt als kenmerk nr. 5 1.2 van 5 februari 1975 en werd ondertekend door de toenmalige Minister van Openbare Werken J. Defraigne.

Ingevolge een protocol tussen de Minister van Openbare Werken en de Staatssecretaris voor Streekeconomie en Ruimtelijke Ordening, was de Minister toen nog bevoegd over wetgevingszaken betreffende de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. Nadien werd de Minister van Openbare Werken alle bevoegdheid ontnomen over die materie. Dit proces werd voltooid door de regionalisatie en door de oprichting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Bij mijn weten werd deze omzendbrief nog niet ingetrokken of vervangen door nieuwe richtlijnen.

1. Dient deze omzendbrief niet als vervallen beschouwd te worden of als niet meer toepasbaar door de Administratie voor de Ruimtelijke Ordening en het Leefmilieu? Wordt daar enige beslissing over genomen?
2. Worden er nieuwe richtlijnen in het vooruitzicht gesteld?
3. Past de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en het Leefmilieu deze omzendbrief nog toe bij het adviseren over plannen van aanleg, verkavelings- en bouwaanvragen?

De praktijk leert dat b.v. voor dergelijke gevallen gelegen in de omgeving van verkeerssnelwegen, het advies gevraagd wordt door het Provinciaal Bestuur voor de Ruimtelijke Ordening en het Leefmilieu of door de gemeente, aan het Bestuur van Bruggen en Wegen. Dit bestuur blijkt nu in

quasi alle gevallen te stellen dat er een zone non-aedificandi van 8 m breedte dient behouden te worden vanaf de grens van het openbaar domein, dus vanaf de rooilijn. Het Ministerie van Openbare Werken blijkt dus die omzendbrief zelf niet toe te passen. De precedenten langs b.v. de R.W. 772, 617, 302 en 58, leren dat het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening en het Leefmilieu die achteruitbouwstrook van 30 m en resp. 80 niet meer toepast voor ontworpen noch voor bestaande snelverkeerswegen en dat het bij zijn beslissing of advies alleen die norm van 8 m oplegt

4. Welk is het verschil tussen een bestaand en een nog niet bebouwd woongebied? Immers kan een niet bebouwd woongebied terzelfdetijd een bestaand woongebied zijn. Gaat het over de al of niet bebouwing van die 30 of 80 m of over het gebied dat er achter ligt? Wordt een zone als bebouwd beschouwd als er zich op 120 m van de rooilijn in de woonzone één woning bevindt?
5. De praktijk leert dat het Provinciaal Bestuur van de Ruimtelijke Ordening en het Leefmilieu uitzonderlijk voor bepaalde gevallen die omzendbrief toch inroept en oplegt t.o.v. gemeenten. Hieruit volgt een willekeurige behandeling voor gelijkaardige gevallen. Teneinde de rechtszekerheid en de gelijkberechtiging van de burger te herstellen, ware het aangewezen die omzendbrief formeel in te trekken om daarna een passende éénvormige reglementering voor Vlaanderen uit te werken.

Hoe beoordeelt u dit willekeurig inroepen voor sommige gevallen en niet voor andere gelijkaardige?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Zoals in de aanhef van de omzendbrief gesteld wordt, vinden de bepalingen van deze omzendbrief steun in de wet van 12 juli 1956 betreffende het statuut der autosnelwegen. De omzendbrief werd getroffen door de Minister van Openbare Werken bevoegd zijnde voor de rijkswegen en de autosnelwegen.

Bij ministerieel besluit van 2 mei 1983 verleent de Minister van Openbare werken delegatie aan de hoofdingenieurs-directeurs van Bruggen en Wegen, om in toepassing van het zesde lid van punt 1 van deze omzendbrief, de daarin voorziene afwijkingen te verlenen.

2. Deze aangelegenheden behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Openbare Werken, bevoegd voor de autosnelwegen en de rijkswegen.
3. Het is algemene regel dat bouw- en verkavelingsaanvragen welke palen aan of in de nabijheid liggen van rijkswegen en autosnelwegen, voor advies worden voorgelegd aan het bestuur der wegen.

De toepassing van de omzendbrief 51/2 is gesteund op verkeerstechnische criteria, die dienen in acht genomen, gelet op de bepalingen van art. 47 van de hogergenoemde wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. De gemachtigde ambtenaar

kan echter om stedenbouwkundige redenen in sommige gevallen een grotere achteruitbouwstrook opleggen; hij kan echter niet besluiten tot een kleinere achteruitbouw dan het bestuur der wegen oplegt.

De afwijkingen aan de bepalingen van de omzendbrief 51/2 worden, ingevolge het ministerieel besluit van 2 mei 1983 toegestaan door de hoofdingenieurs van Bruggen en Wegen.

Volledigheidshalve kan worden medegedeeld dat de rijksweg nr. 772 (Waregem-Ingelmunster-Roeselare) en de rijksweg nr. 302 (Veurne-Pervijze-Spermalie) behorende tot het primair net nr. 2, niet kunnen aanzien worden als snelverkeerswegen en derhalve niet onder toepassing vallen van hogergenoemde omzendbrief.

4. De omzendbrief 5 112 spreekt van „bestaande woongebieden” (punt 2.A.a.) en „woongebieden die nog niet bebouwd zijn” (punt 2.A.b.).

Deze begrippen zijn m.i. nogal duidelijk: een bestaand woongebied is een woongebied dat feitelijk bestaat, door de bestaande toestand; een woongebied dat nog niet bebouwd is, is een woongebied waar nog geen constructies staan, maar waar er kunnen opgericht worden.

Bedoeld worden uiteraard de woongebieden, hetzij feitelijke (bestaande toestand), hetzij ontworpen, waardoor een bestaande of ontworpen autosnelweg of snelverkeerswegen loopt.

5. De toepassing van de omzendbrief 5 1/2 behoort aan het bestuur der Wegen. Zoals hoger reeds gesteld wint het bestuur van de stedenbouw voor elke bouw- of verkavelingsaanvraag gelegen aan of in de nabijheid van een rijksweg, autosnelweg of snelverkeersweg, het advies in van het bestuur der Wegen. Het bestuur van de stedenbouw kan dan ook bezwaarlijk willekeurige toepassing maken van deze omzendbrief

Omtrent de toepassing van de omzendbrief 51/2 door het bestuur der Wegen kan bezwaarlijk een standpunt worden ingenomen, omdat de adviezen van dit bestuur gesteund zijn op verkeerstechnische motiveringen, welke buiten de bevoegdheid vallen van het bestuur van de stedenbouw.

Vraag nr. 72

van 10 januari 1984
van de heer F. VERBERCKMOES

Hondsdolheid in het Vlaamse Gewest — Beperking vossenpopulatie

Het zal u wel niet ontgaan zijn dat de Vlaamse pers alarmerende berichten publiceert nopens de uitbreiding van de hondsdolheid in Nederland, meer bepaald in Nederlands Zuid-Limburg en in het Naamse.

De heer De Keersmaecker, Staatssecretaris voor Landbouw, antwoordde onlangs op een parlementaire vraag dat het aantal gevallen van rabies sinds enkele jaren stijgt.

We citeren uit het ministeriële antwoord: „ Aangezien de vos drager en overbrenger van rabies is, beogen de genomen maatregelen vooral het beperken van vossenpopulaties “.

Tot onze verwondering constateren we dat het Bestuur van Waters en Bossen, dat onder uw bevoegdheid valt, een totaal andere politiek voert. Inderdaad, in de bijzondere voorwaarden van de laatste verhuurcoördinaties van de jachtrechten in de staatsbossen, provincie Brabant, lezen we dat overig wild (vossen, bunzings e.d.) niet meer mogen bejaagd worden, noch verdeeld, tenzij na een aanvraag bij de houtvester. De mentaliteit van bepaalde houtvesters kennende, komt deze clausule neer op een feitelijke bescherming van de rabiesverspreiders bij uitstek, vos, bunzing...

En nochtans, op een parlementaire vraag van de heer Gillet, dd. 5 mei '81, antwoordde de toenmalige Minister van Landbouw:

„ Uit de besluiten van een vergadering die onlangs te Wenen heeft plaatsgevonden onder de auspiciën van de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO), blijkt dat op dit ogenblik de vos nog steeds moet beschouwd worden als het reservoir en de voornaamste overdrager van het hondsdolheidvirus. Bovendien wordt zonder betwisting aangenomen dat de verspreiding en de uitbreidingsnelheid van de ziekte rechtstreeks samenhangen met de dichtheid van de vossenpopulatie. Hieruit volgt dat het geheel van de thans toegepaste werkwijzen om in een bepaalde streek vossenpopulatie te verkleinen, nuttig en noodzakelijk voor de bestrijding van de hondsdolheid geacht wordt. De intensifiëring van de jacht, het selectief nachtelijk afschot, het gebruik van vergiftigd aas, het gebruik van klemmen, het vergassen van de welpennesten in het hol, zijn alle werkzame maatregelen. Deze moeten evenwel samen toegepast worden, daar geen enkele ervan, indien alleen gebruikt, voldoening geeft. ”

Graag vernamen we van u vanwaar deze totaal verschillende politiek tegenover hondsdolheid en haar voornaamste dragers.

Antwoord

Zoals ik reeds mededeelde in mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 63 van 11 mei 1982, van de heer Daems, behoren de maatregelen met betrekking tot de hondsdolheid tot de bevoegdheid van de heer Staatssecretaris van Landbouw.

Voor problemen in verband met deze nationale materie dient het geachte lid zich dan ook tot de heer Staatssecretaris te wenden.

Ik stel wel vast dat deze laatste vanaf 1982 geen bijzondere campagne ter bestrijding van de vos, ten zuiden van Samber en Maas, meer georganiseerd heeft.

Uit de langjarige ervaring van de bevoegde diensten van het Ministerie van Landbouw blijkt dat, behoudens een ongelukkige samenloop van omstandigheden, het gevaar voor hondsdolheid in het Vlaamse Gewest zeer gering is.

Onafhankelijk van deze kwestie, staat de regeling van de jacht in het Vlaamse Gewest. In het raam van deze materie heb ik het verbod van het bejagen en bestrijden van de bunzing, de hermelijn en de wezel,

ingesteld door mijn voorganger, verder gezet en aangevuld met een verbod van de handel en het vervoer van deze dieren, op grond van biologische overwegingen.

Dezelfde overweging heeft mijn bevoegde diensten, met mijn instemming, ertoe aangezet, vooral dan in de bossen met een belangrijke recreatieve functie, zeer streng toe te zien op de bestrijding van de vos.

Vraag nr. 73 van 16 januari 1984 van de heer J. DUPRE

Gemeenten — Tussenkost bij ruilverkaveling

Hoewel de tussenkost van gemeenten bij het uitvoeren van ruilverkavelingswerkzaamheden op hun grondgebied van facultatieve aard is, is het regel dat voor de wegeniswerken een tussenkost wordt gevraagd en ook bekomen.

Kan de geachte Minister, met betrekking tot uitgevoerde ruilverkavelingswerkzaamheden vanaf 1978 de namen opgeven van de gemeentebesturen die geweigerd hebben in te gaan op het verzoek van het ruilverkavelingscomité een gemeentelijk tussenkost te verlenen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat sedert 1978 slechts twee gemeenten geen gevolg hebben gegeven aan het verzoek van de ruilverkavelingscomité's tot het verstrekken van een gemeentelijke toelage voor de infrastructuurwerken, uitgevoerd in het raam van de ruilverkaveling.

Het betreft de gemeenten Waregem, betrokken bij de ruilverkaveling Sint-Baafs-Vijve en de gemeente Diksmuide, betrokken bij de ruilverkaveling Spermalie.

Gelet op de afstand der verrichtingen is het nog altijd mogelijk een eventuele toelage van de gemeente Diksmuide in ontvangst te nemen. Voor de ruilverkaveling Sint-Baafs-Vijve is dit niet meer mogelijk, aangezien de kostenverdeling er definitief is geworden.

Er dient tenslotte op gewezen te worden dat de gemeentelijke toelagen verschillen zowel naar subsidiëeringsniveau als naar de aard der werken, waarop zij betrekking hebben.

J. BUCHMANN GEMEENSCHAPS MINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 1 van 21 oktober 1983 van de heer N. DE BATSELIER

Huurovereenkomst — Gestorte waarborg aan de eigenaar-verhuurder

Bij een huurovereenkomst dient de huurder vooraf een bepaalde geldsom — dikwijls ten belope van 3 maand huurgeld — als waarborg te overhandigen aan de eigenaar-verhuurder. De huurder krijgt

op het einde van de huurovereenkomst zijn waarborg terug, doch de opgebrachte intresten van dit geld blijven vaak in handen van de eigenaar-verhuurder.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of er aanduidingen zijn dat de borg samen met de intresten op de borg een geheel uitmaken voor de huurder.

Antwoord

In aansluiting op mijn voorlopig antwoord op zijn schriftelijke vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de Vlaamse Baad en de Vlaamse Executieve niet bevoegd zijn om normerend en reglementerend op te treden in verband met de in zijn vraag bedoelde aangelegenheid.

Inzake burgerlijk recht werd door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen geen afbreuk gedaan aan de algemene bevoegdheid van de nationale wetgever.

De vraag dient derhalve gesteld te worden aan de nationale regering

Vraag nr. 8

van 17 november 1983

van de heer W. PEETERS

Architectenhonoraria — Saneringspremie

Voor het toekennen van een saneringspremie dient de betrokkene alle rekeningen in te dienen.

Het honorarium van de architect, die verantwoordelijk is voor de saneringsplannen, komt hiervoor echter niet in aanmerking, alhoewel dit ook aan BTW onderworpen is. Is dit wel logisch?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Overeenkomstig artikel 11, §1, eerste en derde lid, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 april 1982 tot instelling, voor het Vlaamse Gewest, van voordelen voor de sanering van ongezonde woningen, wordt het definitieve bedrag van de saneringspremie door de administratie voor de huisvesting vastgesteld op grond van de kostprijs der werkelijk uitgevoerde saneringswerken en de premie slechts betaalbaar gesteld na inzage van de rekeningen van de saneringswerken en van de gebruikte materialen.

Uit deze bepalingen blijkt duidelijk dat de rekeningen betrekking moeten hebben op uitgevoerde werken en gebruikte materialen zodat het honorarium van de architect niet in rekening kan worden gebracht voor de vaststelling van de saneringspremie.

vraag nr. 9

van 17 november 1983

van de heer J. SLEECKX

Kandidaat-bouwers — Bouwpremieaanvraag

Vanaf 1 mei 1983 werden de bedragen inzake bouw-

premies fors aangepast. Vele kandidaat-bouwers vroegen voorheen hun bouwpremie aan. Enkelens kregen de toezegging vóór 1 mei 1983, anderen na 1 mei 1983, sommigen hebben nog geen toezegging ontvangen.

Een bijkomende versoepeling werd eveneens van kracht op 1 mei 1983, met name: dat een aanvraag nog zes maanden na het betrekken van de woning kan ingediend worden.

Een aantal mensen dienden alsoo nog voor 1 mei 1983 hun aanvraag in, met gevolg dat zij onder het stelsel vallen dat voor 1 mei 1983 van kracht was.

Kan de geachte Minister mij op de volgende vragen een concreet antwoord verschaffen?

1. De bouwheer diende vóór 1 mei 1983 een bouwpremieaanvraag in. Deze werd nog niet toegezegd op 1 mei 1983. Kan hij nog een hernieuwde aanvraag indienen en alsoo van de nieuwe bepalingen genieten?
2. De bouwheer diende vóór 1 mei 1983 een bouwpremieaanvraag in. Deze werd toegezegd vóór 1 mei 1983. Kan de betrokkene nog een hernieuwde aanvraag indienen om te kunnen genieten van de nieuwe bepalingen:
 - a. als hij de woning nog niet bewoont;
 - b. als hij de woning nog geen zes maanden bewoont.
3. De bouwheer diende een bouwpremieaanvraag in vóór 1 mei 1983. Deze werd toegezegd op datum van heden. Welke stappen kan betrokkene nog ondernemen om van de nieuwe bepalingen te kunnen genieten?
4. Kan een bouwheer die een toezegging heeft ontvangen van zijn bouwpremieaanvraag, deze nog laten annuleren en een nieuwe aanvraag indienen om van de bepalingen van de nieuwe wet te kunnen genieten?

Antwoord

Krachtens artikel 4, §3, le lid van het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 maart 1983 tot instelling voor het Vlaams Gewest van een bouwpremie voor het oprichten of het verwerven van nieuwe woningen kan een ingediende aanvraag, die aanleiding heeft gegeven tot een belofte houdende toezegging van een bouwpremie ingesteld bij voornoemd besluit of bij het voordien van kracht zijnde koninklijk besluit, niet meer hernieuwd worden.

De bepaling dat de bouwpremieaanvraag, op straffe van verwerping, ten laatste zes maanden na de ingebruikneming van de nieuwe woning moet worden ingediend is al sedert 1 november 1982 ingesteld. Een afwijking op dat stuk is niet meer voorzien.

Het geachte lid vindt hieronder een antwoord op zijn vragen:

1. Ja
2. Neen
3. Geen
4. In principe kan geen hernieuwing meer gebeuren.

Bij administratieve jurisprudentie werd beslist dat de aanvraag toch nog kan worden hernieuwd wanneer de belanghebbende vóór de toezegging van de bouwpremie zijn inzicht tot hernieuwing bij de Administratie al had kenbaar gemaakt. Tevens kan hij nog hernieuwen wanneer, na de toezegging der premie, zijn goedgekeurd plan grondig wordt gewijzigd, of zijn aanvraag wordt verworpen, bv. wegens het verstrijken van de geldigheidsduur ervan, of wanneer hij op een ander terrein bouwt.

Vraag nr. 10
van 1 december 1983
van de heer G. CARDOEN

NMH en NLM — Leningen en verkoop van woningen

Ik zou de geachte Minister bijzonder dank weten mocht hij mij via het Bulletin van Vragen en Antwoorden de volgende inlichtingen willen verstrekken.

1. Hoeveel woningen werden sinds 1960 in het Vlaamse landsgedeelte per jaar verkocht door:
 - a) de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting volgens het stelsel BA2 en afzonderlijk daarvan hoeveel huurwoningen;
 - b) de Nationale Landmaatschappij.
2. Welk aandeel draagt de gemeenschap (Staat + Gewest) in de intrestlast van de BA2 leningen voor de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting?
3. Welk aandeel draagt de gemeenschap (Staat + Gewest) in de intrestlast van de leningen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hieronder in chronologische volgorde, het antwoord op de door hem gestelde vragen te willen vinden.

1. a. Op te merken valt dat de verwerking van de verkoopcijfers van de woningen gebouwd door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting tot en met 1973 steeds nationaal gebeurd is. Het is pas sinds 1974 (in het vooruitzicht van de voorlopige regionalisering) dat deze cijfers per gewest opgesplitst zijn.

Jaar	Aantal verkochte huurwoningen	Aantal verkochte B.A2.-woningen	Totaal aantal verkochte woningen
1974	1.161	946	2.107
1975	1.410	960	2.370
1976	1.268	951	2.219
1977	1.107	1.492	2.599
1978	946	1.255	2.201
1979	950	1.682	2.632
1980	880	651	1.531
1981	605	894	1.499
1982	482	986	1.468

Hierna volgt in tabelvorm, vanaf 1974 tot en met 1982, de verkoopcijfers van huurwoningen en BA2-woningen voor het Vlaamse Gewest. Voor 1983 zijn nog geen cijfers beschikbaar.

- b. Vervolgens leest u hieronder de cijfers van de verkochte woningen bij de Nationale Landmaatschappij voor het Vlaams Gewest voor de periode 1960- 1982.

Jaar	Aantal verkochte woningen
1960	770
1961	495
1962	321
1963	527
1964	453
1965	851
1966	605
1967	610
1968	765
1969	1.028
1970	1.033
1971	731
1972	779
1973	1.212
1974	1.066
1975	1.122
1976	865
1977	1.475
1978	943
1979	1.400
1980	1.244
1981	1.458
1982	1.383

2. De gemeenschap (Staat en/of Gewest) komt niet tussen in de interestlast van de leningen die dienen om de opbouw van BA2-woningen te financieren.
3. Het door de gemeenschap (Staat + Gewest) te dragen intreestaandeel wordt bepaald door het verschil tussen de 2,50% die ten laste van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting wordt gelegd door de voogdijoverheden en het uiteindelijk interestpercentage dat door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting zelf dient betaald te worden ingevolge de leningen die aangegaan worden op de geld- en kapitaalmarkt.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 15
van 14 december 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Noord- Limburg — Drinkwaterbesmetting

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 43 van 29 augustus 1983 met betrekking tot de opsporing van de informatie over zware metalen in Noord-Limburg.

In het antwoord werd gezegd dat via een BTK-project men enige tijd geleden begonnen is met de inventarisatie van de watervoorziening in de drie gemeenten, nl. Lommel, Neerpelt, Overpelt. Bedoeling is alle put-

ten, die als bron van drinkwater worden gebruikt, te onderzoeken.

Volgens dit antwoord is men in Neerpelt met dit onderzoek klaar.

220 waterputten werden onderzocht en de burgemeester heeft de resultaten aan de bevolking meegedeeld.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Het drinkwater van een inwoner uit Neerpelt werd onderzocht maar de resultaten van dit onderzoek werden door het gemeentebestuur niet spontaan meegedeeld. Het is pas na lang aandringen dat de analysecijfers werden overhandigd. Is deze manier van handelen correct?
2. De resultaten waren niet gunstig. Er werd gezegd dat de gestelde normen ietwat overdreven zijn. Zelfs bij overschrijding van deze normen dreigt er geen gevaar. Is het zo dat er voorgelicht wordt?
3. Elders kwam een afvaardiging kijken naar de waterbron die door een storkpomp werd gevoed. Omdat er vier waterkranen beschikbaar waren, werd watercontrole niet nodig geacht. Wanneer dient het grondwater onderzocht op zware metalen?
4. Hoeveel putten van de 220 waren besmet met zware metalen?

Antwoord

1. In verband met de analysecijfers van de 220 drinkwaterputten behorende tot categorie 1, kan ik het geachte lid meedelen dat de dienst van de gezondheidsinspectie de volledige resultaten niet heeft meegedeeld aan het gemeentebestuur.

Dit laatste heeft wel de lijst van de drinkwaterputten gehad waarvan het gehalte aan zware metalen boven de Belgische norm lag, samen met het advies van de Gezondheidsinspectie. Meerdere personen hebben zich via de gemeente, in verbinding gesteld met de Gezondheidsinspectie om aanvullende uitleg.

2. Wat de voorlichting betreft werd door de gemeente tweemaal een schrijven gericht aan de inwoners bij wie het putwater afwijkingen vertoonde. De inwoners die meer inlichtingen wensten, konden zich wenden tot de dienst van de Gezondheidsinspectie. Ik meen dat dergelijke voorlichting correct is.
3. Wat het onderzoek van grondwater betreft, kan vermeld worden dat het onderzoek van drinkwaterputten nagenoeg gelijk staat met grondwateronderzoek. Tot op heden werden reeds 648 putten onderzocht (categorie 1 + categorie II).
4. Voor de 220 putten behorende tot categorie 1 werden de volgende resultaten bekomen:

aantal overschrijdingen voor cadmium: 22
aantal overschrijdingen voor lood : 4
aantal overschrijdingen voor zink : 15
als norm werd de Belgische norm gehanteerd.

Vraag nr. 16 van 19 december 1983 van de heer J. VAN ELEWYCK

EEC- Tennistornooi — Subsidiëring

Het EEC-Tennistornooi te Antwerpen bereikt onmiskenbaar een groot publiek. De jongste weken doen steeds meer geruchten de ronde over financiële eisen, gesteld door de organisatoren, om enkele top-vedettes nog meer miljoenen te kunnen betalen.

Het is belangrijk te weten of, en in welke mate, openbare middelen werden/worden aangewend of toegezegd voor dit initiatief

De geachte Minister gelieve mij dan ook mede te delen of, en zo ja voor welke bedragen, zijn diensten en/of onder zijn gezag of toezicht staande instellingen in 1983 dit tornooi hebben gesubsidieerd.

Welke bedragen werden voor 1984 toegezegd?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het EEC-Tennistornooi te Antwerpen geen enkele toelage heeft ontvangen ten laste van kredieten ingeschreven in de begroting 1983 van de Vlaamse Gemeenschap, waarvan het beheer is toevertrouwd aan de Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid.

Ook voor 1984 werd voor dit initiatief door mij geen enkel bedrag toegezegd.

Vraag nr. 17 van 22 december 1983 van de heer L. VANVELTHOVEN

Tessenderlo — Recente reukhinder Philips Petroleum

Recent hebben zich in Tessenderlo weer problemen van reukhinder gesteld, dit ondanks de strengere exploitatienormen door uw collega, Minister Lenssens, opgelegd.

Het schepencollege van Tessenderlo vroeg Minister Lenssens zelf begin december laatstleden andermaal de onderneming te sluiten.

Volgens het schepencollege overtrad Philips Petroleum de artikels 3 en 8 van de nieuwe exploitatievergunning.

Mag ik de heer Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid in dit verband de volgende vragen stellen.

1. Welk onderzoek naar de gezondheidstoestand van de bevolking werd reeds georganiseerd?
2. Welke zijn de resultaten van dit onderzoek?
3. Welke conclusies worden uit het onderzoek in verband met de exploitatie van de onderneming getrokken?

Antwoord

1. Tot op heden heeft slechts een zeer beperkt onderzoek door enkele huisartsen in samenwerking met het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie plaats gehad naar de invloed van de luchtverontreiniging door SO_2 op de gezondheid van de omwonende bevolking te Tessenderlo.

Geen onderzoek naar de mogelijke gevolgen van de reukhinder van Philips Petroleum op de gezondheidstoestand van de bevolking werd georganiseerd.

2. Het onderzoek op de luchtverontreiniging door SO_2 te Tessenderlo heeft niet veel opgeleverd ingevolge het te gering aantal deelnemers.
3. Hoewel er geen onderzoek naar de mogelijke gevolgen van de reukhinder veroorzaakt door Philips Petroleum op de gezondheidstoestand van de omwonende bevolking heeft plaatsgehad, kan nu reeds worden gesteld dat de exploitatievoorwaarden streng genoeg moeten zijn teneinde reukhinder te vermijden.

vraag nr. 18
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — Fysiologische onderzoeken

Kan de heer Gemeenschapsminister mij een antwoord geven op de volgende vragen betreffende de fysiologische onderzoeken (punt 17).

1. Welke specifieke onderzoeken hebben plaats gevonden?
2. Hoe frequent vonden deze onderzoeken plaats?
3. Welke is de kostprijs van dergelijke onderzoeken?
4. Wie betaalt deze **kosten**?

Antwoord

1. Ik kan het geachte lid meedelen dat sedert het van kracht worden van het 23 punten-programma in 1978 de volgende specifieke onderzoeken in verband met de gezondheidstoestand uitgevoerd werden:
 - a. bloedonderzoeken bij kleuters en kinderen lagere scholen van Moretusburg (FEP en lood in bloed);
 - b. lood op de handen;
 - c. lood in melktanden.
2. a. Wat de bloedonderzoeken betreft gebeuren deze tweemaal per jaar, nl. voorjaar, najaar;
 - b. de loodbepaling op de handen gebeurt op het zelfde ogenblik als bloedonderzoek bij kinderen van het eerste leerjaar;
 - c. loodonderzoek in melktanden werd doorgevoerd tot 1982 inbegrepen op basis van ter beschikking gestelde melktanden en van kinde-

ren van Hoboken bij wie bloedonderzoek was gebeurd.

3. a. Wat de bloedonderzoeken betreft waren in 1983 de volgende tarieven geldig voor het RI-ZIV:

FEP bepaling : 367 F
 Lood in bloed : 578 F

 - b. de kostprijs voor loodbepaling op handen werd tot op heden niet afzonderlijk berekend;
 - c. de kostprijs van het onderzoek van lood in melktanden werd berekend op ongeveer 1.900 F.
4. Tot nu toe werden de kosten onder a. en b. aangerekend op de begroting van het Provinciaal Instituut voor Hygiëne te Antwerpen.

De kosten onder c. werden betaald in het kader van een contract met het toenmalige Ministerie van Volksgezondheid.

Vraag nr. 19
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — Uitvoering van het 23 punten-programma van 8 mei 1978

In het 23 punten-programma werd ook voorzien dat onderzoek zou gebeuren naar de wegen van impregnatie (punt 18).

Dit is een zeer belangrijk onderzoek. Het maakt namelijk uit op welke wijze de kinderen het lood nu precies in het lichaam krijgen.

Mag ik de heer Gemeenschapsminister vragen naar de resultaten van dit onderzoek?

Antwoord

In verband met de opnamemogelijkheden van lood kan ik het geachte lid meedelen dat de fijne **stofpartikels** van loodhoudend stof afkomstig van de schouw, voornamelijk via ademhalingswegen opgenomen worden in het organisme. Deze opname bedraagt ongeveer 30 à 40%.

De grotere stofpartikels van loodhoudend stof vooral aangetroffen in de onmiddellijke omgeving van het loodverwerkend bedrijf, worden voornamelijk door kleine kinderen via het maagdarmstelsel opgenomen.

De opname voor kinderen bedraagt 30% tegenover 10 % voor volwassenen. Door middel van het onderzoek van lood op de handen bij kinderen van het eerste leerjaar van de gemeentelijke en vrije school van Moretusburg, waarbij tevens een bloedonderzoek wordt gedaan tracht men een duidelijker inzicht te krijgen in de wegen van impregnatie.

Een studie uitgevoerd door Roels e.a. UCL geven duidelijk het verband tussen lood op de handen en lood in bloed:

Pb ug/hand	Pb/bloed/ug/dl
10	7,2
50	15,3
100	18,8
500	26,8
1000	30,3

Vraag nr. 20
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — (Ministeriële) Medische Werkgroep

Er zijn sedert mei 1978 een aantal werkgroepen opgericht geworden om de toestand van het leefmilieu en van de bevolking van Hoboken op te volgen. Zo ook een (ministeriële) Medische Werkgroep.

Kan de heer Gemeenschapsminister mij een antwoord geven op de volgende vragen?

1. Werd reeds een evaluatie opgemaakt van de werkzaamheden van deze werkgroep o.m. hoeveel vergaderingen werden belegd en welke adviezen door deze werkgroep werden uitgebracht?
2. Om welke redenen werd deze ministeriële werkgroep gefusioneerd met de gemeentelijke medische werkgroep?

Antwoord

1. Ik kan het geachte lid mededelen dat de ministeriële medische werkgroep, opgericht in het kader van het 23 punten-programma van 1978, in het totaal 15 maal heeft vergaderd.

Volgende belangrijke adviezen werden uitgebracht:

1. nemen van bedrijfstechnische maatregelen ter vermindering van de verontreiniging door zwevend en vooral neervallend stof in de wijk Moretusburg;
 2. bouwen van nieuwe scholen buiten de besmette zone ter vervanging van de kleuter- en lagere scholen in de wijk Moretusburg en aanmoedigen van de openluchtclassen;
 3. decontamineren van gronden en woningen in de besmette zone; betegelen en frequent reinigen van speelpleinen;
 4. sensibiliseren van de bevolking door het ter beschikking stellen van een brochure met persoonlijk ke hygiënische voorschriften ;
 5. wegens het uitblijven van bedrijfstechnische saneringsmaatregelen, geleidelijk ontruimen van de huizen in de besmette zone, met prioriteit van de woningen in de Curiestraat.
2. De fusie van de ministeriële medische werkgroep met de reeds langer bestaande gemeentelijke medische werkgroep is vooral doorgevoerd om pragmatische redenen: beide werkgroepen bestonden gedeeltelijk uit dezelfde personen; in beide werkgroepen werden dezelfde resultaten besproken van de semestriële bloedonderzoeken uitgevoerd door het provinciaal instituut voor Hygiëne te Antwerpen.

De medische werkgroep hoopt op deze manier tot een betere coördinatie van de uitgebrachte medische adviezen en voorstellen te komen.

vraag nr. 21
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — Toestand van het leefmilieu

Nadat de burgemeester van Hoboken in april 1978 de fabriek Métallurgie Hoboken-Overpelt had gesloten, werd door het Ministerieel Comité voor het Leefmilieu, in de vergadering van 8 mei 1978, het zogenaamde „23 punten-programma” opgesteld. Dit programma „betreffende de sanering van de toestand te Hoboken” moest ten laatste in 1983 zijn uitgevoerd. Het is dus het geschikte ogenblik om de heer Gemeenschapsminister de volgende vraag te stellen.

Is het mogelijk mij een stand van zaken te geven betreffende de realisatie van het zogenaamde „23 punten-programma”, dit gespecificeerd voor elk van de punten, waarvoor hij bevoegd is?

Mag ik de heer Gemeenschapsminister ook vragen wat zijn algehele beoordeling is van de uitvoering van dit saneringsprogramma en van de huidige toestand in Hoboken?

Antwoord

Op dit ogenblik wordt er binnen de coördinerende werkgroep Hoboken gewerkt aan de actualisering van het 23 punten-programma van mei 1978.

Het is bijgevolg aangewezen te wachten op dit nieuw document vooraleer de stand van zaken te geven betreffende de realisatie van elk van de punten. In 't algemeen kan worden gesteld dat de luchtverontreiniging door fijn loodhoudend stof duidelijk is verbeterd.

Hetzelfde kan niet worden gezegd voor de grotere partikels die loodhoudend stof bevatten, dit stof valt neer in de onmiddellijke omgeving van de fabriek, met als gevolg een blijvende verontreinigingsbron vooral voor de kleine kinderen woonachtig en naar school gaande in de risicozone. Het probleem van het neervallend stof moet verder dringend worden onderzocht, teneinde tot de eventuele gepaste maatregelen ter bescherming van de gezondheid vooral van de jonge kinderen te komen.

Vraag nr. 22
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — Medische voorlichting

In het „23 punten-programma” van 8 mei 1978 werd voorzien dat aan voorlichting zou gedaan worden (punt 23) „onmiddellijk en in continu door het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu”.

Graag had ik van de heer Gemeenschapsminister vernomen welke initiatieven hij, als Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, ter zake heeft genomen.

Is deze voorlichting rechtstreeks naar de bevolking gericht?

Zo neen, tot welke instantie(s) dan wel?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat bij het actualiseren van het 23 punten-programma van 1978, betreffende het punt 23, de volgende voorstellen werden gedaan :

1. informatievoordrachten ten behoeve van de plaatselijke huisartsen ;
2. informatievoordrachten ten behoeve van de schoolartsen gelast met medisch schooltoezicht in de wijk Moretusburg;
3. informatiebijeenkomsten ten behoeve van het onderwijzend personeel ter gelegenheid van het bloedonderzoek;
4. voorlichting aan de plaatselijke bevolking ter gelegenheid van uitgebreid screeningsonderzoek, met herinnering van hygiënische maatregelen.

Vraag nr. 29
van 25 januari 1984
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Pensionering — Over te leggen documenten

Een personeelslid dat op pensioen gaat moet geen uittreksel uit zijn geboorteakte aanvragen bij de gemeente waar het geboren is wanneer, door het bestuur waarvan het afhangt, bij de pensioenaanvraag het geboorte-uittreksel kan gevoegd worden dat het, ter gelegenheid van zijn aanwerving, overgelegd heeft.

Zou de geachte Minister mij een exemplaar willen toezenden van de dienstnota waarbij aan de diensten en besturen, onder zijn bevoegdheid, de hoger beschreven maatregel werd of zal worden opgelegd?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord .

Ingevolge het bevoegdheidsbesluit van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1982 en het delegatiebesluit van de Vlaamse regering van 28 januari 1982 behoort het personeelsbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap tot de bevoegdheid van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 248
(zitting 1982-1983)
van 17 oktober 1983
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse kleuter- en peuterscholen te Brussel — Aantal

Hoeveel Vlaamse peuter- en kleuterscholen hebben wij in Brussel?

Hoeveel hangen er af van respectievelijk het Rijk, de gemeenten, de NCC en de private sector?

Hoe was de bezetting van deze tuinen in de laatste 3 jaar?

Tot welke invloedssfeer behoren de kinderen: volledig Nederlandstalige gezinnen, gemengde gezinnen, Franstalige gezinnen of vreemde gezinnen?

Wat denkt de geachte Minister te doen om het Nederlandstalig karakter van deze instellingen te waarborgen daar nu reeds door ingewijden gevreesd wordt dat dit langzaam moeielijk aan het worden is.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Het aantal kinderdagverblijven, verbonden aan de Rijksbasisscholen van Brussel-Hoofdstad, bedraagt 32, en het aantal peuterscholen 4.

Volgens de informatie die ik van NCC ontvangen heb, zijn er in de Brusselse agglomeratie voor wat de gemeentelijke instellingen betreft, 9 kinderdagverblijven en 8 peuterscholen. Voor de vrije instellingen is dit 29 kinderdagverblijven en 4 peuterscholen. De NCC heeft zelf 1 kinderdagverblijf.

Wat de bezetting van de kinderdagverblijven en peuterscholen van het Rijk betreft, vindt u hierbij de cijfers van 1982.

De 36 Rijksinstellingen hebben een capaciteit voor 197 baby's, voor 249 kruipers en voor 430 peuters.

Het gemiddeld aantal aanwezige kinderen bedroeg in het eerste kwartaal 462, in het tweede kwartaal 381, in het derde kwartaal 395 en in het vierde kwartaal 391.

Het aantal ingeschreven kinderen kwam voor 36% uit Nederlandstalige gezinnen en voor 19% uit taalgemengde gezinnen; 45 % van de kinderen kwam uit vreemde en Franstalige gezinnen.

Wat het kinderdagverblijf van de NCC betreft, dit heeft een capaciteit van 40 bedden en de gemiddelde aanwezigheid bedroeg in het vierde kwartaal 1982 : 23.

Wat de bezetting van de Vrije en Gemeentelijke Instellingen betreft, beschik ik over geen cijfers.

Om het Nederlands karakter van deze Rijksinstellingen duidelijker te affirmeren, zijn er gesprekken gaande met de NCC. Er wordt tevens onderzocht hoe een promotiecampagne het best kan worden gevoerd.

Ik heb ook de administratie opdracht gegeven mij maandelijks een overzicht te bezorgen van de bezetting in onze kinderdagverblijven en peuterscholen.

Vraag nr. 13
van 17 november 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Gewest — Zuiverheid van de oppervlaktewateren

Steeds meer en ingewikkelder chemische afval komt ná verwerking van de grondstoffen vrij. Dit afval kan

in vaste en vloeibare samenstellingen voorkomen. Verschillende fabrieken bezitten een eigen zuiveringsinstallatie, andere weer niet!

Allerlei redenen, meestal van commerciële aard, moeten vertraging of het niet plaatsen van een (bijkomende) zuiveringsinstallatie goed praten. Inmiddels worden dagelijks onbekende hoeveelheden afvalwater, waarin gevaarlijke fabricageresten voorkomen, in de oppervlaktewateren geloosd.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Is er al of niet in het Vlaamse Gewest vooruitgang geboekt wat de zuiverheid van onze oppervlaktewateren betreft sinds het begin van deze legislatuur?
2. In ontkennend geval, wat is de oorzaak hiervan en wat zal er daadwerkelijk worden gedaan om hierin verbetering te brengen?
3. Hoe is de toestand van het water van de Kleine en Grote Nete, de Demer en de Rupel? Wie zijn de gekende bevuilers gelegen langsheen rivieren en wat wordt tegen hen ondernomen om de bevuilding tegen te gaan?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Een globale en permanente controle van de waterkwaliteit van het oppervlaktewater in het Vlaams Gewest is met alleen een zeer omvangrijke aangelegenheid, het is ook een technisch complexe en moeilijk opdracht omdat men bij de kwaliteitsbeoordeling kennis moet hebben van alle verantwoordelijke indicatoren.

Verschillende instellingen hebben gedurende de voorbije jaren en in het kader van uiteenlopende opdrachten talrijke studies in dit verband uitgevoerd. Vele miljarden werden het voorbije decennium door de overheid en de industrie geïnvesteerd in de uitbouw van de waterzuiveringsinfrastructuur.

Om op de eerste plaats al deze informatie te bundelen en aldus een globaal overzicht van de toestand te bekomen, heb ik vorig jaar de twee waterzuiveringsmaatschappijen opdracht gegeven het Algemeen Waterzuiveringsprogramma (AWP) voor gans het Vlaamse Gewest op te stellen.

Hierbij heb ik tevens een beroep gedaan op alle overheidsinstellingen die op dit gebied over informatie beschikken.

Met het oog op een gecoördineerde inventarisatie van alle oppervlaktewateren en hun kwaliteit heb ik in dit verband het Centrum voor Overheidsinformatiek gelast met het in computer brengen van alle waterlopen, alle beschikbare en toekomstige analyses en ook van de bestaande en geplande waterzuiveringsinfrastructuur.

Op dit ogenblik wordt de laatste hand gelegd aan de weergave van al deze informatie door middel van kaarten en begeleidende tekst.

Ik heb mij tot doel gesteld om in de toekomst de noodzakelijke maatregelen tot verbetering en bescherming van de oppervlaktewaterkwaliteit en de noodzakelijke investeringen inzake waterzuivering nog slechts op basis van dit Algemeen Waterzuiveringsprogramma (AWP) te nemen. Immers op deze manier zal het eindelijk mogelijk zijn om tot rationele besluitvorming en doelgerichte investeringen te komen. Ook zal door de beschikbaarheid van dit AWP de informatie naar en de bekommernissen van de bevolking inzake waterzuivering een rol kunnen spelen in de uitvoering van het waterzuiveringsbeleid.

1. + 2. Zonder dat op dit ogenblik duidelijk kan gesteld worden of er sinds het begin van deze legislatuur vooruitgang werd geboekt wat de zuiverheid van onze oppervlaktewateren betreft, is het ongetwijfeld nog altijd een feit dat de kwaliteit van vele oppervlaktewateren veel te wensen Overlaat. De reden hiervan is te zoeken in het feit dat nog steeds vele afvalwaters ongezuiverd hetzij rechtstreeks, hetzij via de rioleringen ongezuiverd in de oppervlaktewaters terechtkomen.

Teneinde de kwaliteit van de oppervlaktewateren te verbeteren werd, naast de vroeger operationeel geworden Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken (WZK), sedert 1 juni 1982 ook de op 28 oktober 1981 opgerichte Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij daadwerkelijk operationeel gemaakt.

Deze watenuiveringsmaatschappijen hebben in toepassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging niet alleen een controletaak op de waterverontreiniging maar hebben tevens als opdracht programma's voor zuivering van het afvalwater op te stellen en uit te voeren.

Het hoeft niet gezegd dat deze programma's uiteraard beperkt zijn door de budgettaire mogelijkheden.

3. Toestand van de Rupel

Uit in de periode 1977- 1978 door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie verrichte metingen vertegenwoordigde de verontreiniging van de Rupel volgens BOD — basis gemiddeld 1.100.000 inwonersequivalenten en op COD basis gemiddeld 2.386.773 inwonersequivalenten. Er kan worden vermeld dat dit aantal inwonersequivalenten varieert van minimaal ongeveer 500.000 tot maximaal 3.100.000.

De biologische kwaliteit van het Rupelwater is nog niet bepaald. Toch mag gesteld worden dat de Rupel over de ganse loop zwaar tot zeer zwaar is verontreinigd.

Deze verontreiniging wordt mede veroorzaakt door de vuilvrachten aangevoerd via de Nete, de Zenne, de Demer en de Gete.

Een sanering van de Rupel impliceert derhalve tevens een sanering van deze bijrivieren.

Totale saneringen kunnen alleen bekomen worden door de verdere uitbouw van de rioleringsnetten,

de aanleg van de nodige collectoren en de bouw van de nodige zuiveringsinstallaties. Deze saneringswerken zijn uiteraard vooral budgettair gebonden.

Het antwoord op de vraag wie de gekende vervuilers zijn zal schriftelijk aan het geachte lid worden medegedeeld.

Deze industriële lozingen worden gecontroleerd door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij waarvan de Directeur tevens bevoegd is voor de aflevering van de nodige lozingsvergunningen.

Toestand van de Demer

De waterkwaliteit van de Demer moet, uitgaande van de resultaten van de biologische staalnamen, over het grootste deel van haar loop als zeer zwaar verontreinigd omschreven worden. In haar bovenloop, en dit tot juist voor Bilzen, is ze matig verontreinigd. Door lozingen te Bilzen wordt de waterkwaliteit zeer slecht. Door zelfreiniging echter wordt de kwaliteit lichtjes beter op het grondgebied van Beverst (Bilzen) en Diepenbeek. Vanaf Hasselt is de waterkwaliteit zeer slecht en dit tot aan de monding in de Dijle te Werchter. Met uitzondering echter van het grondgebied van Schulte waar door uitmonding van de Rooster- en Zonderikbeek de biologische waterkwaliteit iets beter is.

De grootste directe verontreiniging van de Demer wordt veroorzaakt door de bevolkingscentra van Bilzen, Diepenbeek, Hasselt, Diest, Aarschot en Rotselaar. De vuilvracht die verantwoordelijk is voor de slechte waterkwaliteit van de Demer is voor ongeveer 70% afkomstig van huishoudelijk afvalwater. De belangrijkste industriële lozingen zijn afkomstig van de voedingsnijverheid.

Door de VWZ zullen in 1984 de belangrijkste industrieën gelegen te Hasselt bemonsterd worden. Dit niet alleen om te controleren of ze voldoen aan hun lozingsvergunning maar ook om de benodigde capaciteit van het zuiveringsstation van Hasselt te bepalen.

Toestand van de Kleine en Grote Nete

De waterkwaliteit van de Kleine en de Grote Nete werd o.m. onderzocht door medewerkers van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie te Brussel, van het Provinciaal Instituut voor Hygiëne te Antwerpen, van het Limburgse Studiecentrum voor Toegepaste Ecologie te Bokrijk en van diverse andere instellingen en is dus wel degelijk gekend.

Deze waterkwaliteit varieert, naargelang van de plaatselijke omstandigheden, tussen vrij goed (o.a. Kleine Nete in de streek van Retie en Kasterlee) en zeer slecht (Grote, Kleine en Beneden-Nete te Lier) en wordt zowel beïnvloed door lozingen van huishoudelijk afvalwater (ontbreken van toevoercollectoren naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie) als van industrieel afvalwater (rechtstreeks of onrechtstreeks via de riool).

Vraag nr. 24 **van 25 november 1983** **van de heer L. VANVELTHOVEN**

Metallurgie Hoboken - Overpelt — Meetcampagne SO₂ en NO,

Naar verluidt werd in de periode februari-april 1976 door het SCK een meetcampagne voor SO₂ en NO, gehouden rond de Metallurgie Hoboken-Overpelt.

Kan medegedeeld worden :

1. welke de resultaten van deze meetcampagne waren ;
2. tot welke maatregelen deze campagne gebeurlijk aanleiding heeft gegeven?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

1. De meetresultaten van deze beperkte minimax-meetcampagne in de streek van Overpelt waren als volgt:
 - voor NO₂ en NO werden geen probleemniveau's vastgesteld;
 - de meetresultaten van SO₂ wezen op de aanwezigheid van puntbronnen (zwavelzuurfabricage) in de omgeving.

Zowel NV Vieille-Montagne te Balen-Lommel als NV Metallurgie Hoboken-Overpelt te Overpelt beschikken over een eenheid voor de bereiding van zwavelzuur uit de roostgassen afkomstig van de verbranding (roosting) van de aangevoerde zinkertsen (blende).

2. Vermits de bekomen meetresultaten niet uitstaken boven de resultaten bekomen in de omgeving van andere zwavelzuurfabricages heeft de toenmalige bevoegde administratie vermoedelijk geoordeeld dat een verdere meetcampagne niet strikt noodzakelijk was.

Het bedrijf Metallurgie Hoboken-Overpelt, afdeling Overpelt is evenwel in 1978 begonnen met de geleidelijke vervanging van de bestaande catalysatoren in de zwavelzuurafdeling door een nieuw type met betere kwaliteiten zodat de emissie van zwavelhoudende gassen verder is verminderd.

Vraag nr. 25 **van 25 november 1983** **van de heer L. VANVELTHOVEN**

Waterlopen in Limburg — Verontreiniging

Talrijk zijn de waterlopen, die in Limburg beschouwd worden als sterk tot zeer sterk verontreinigd.

Het zou me verheugen te mogen vernemen:

1. welke de aard van de vervuiling is (huishoudelijk, industrieel, agrarisch...);
2. of er reeds plannen bestaan om de oorzaken van deze vervuiling tegen te gaan door de bouw van een zuiveringsstation, een voorzuivering van in-

dustriële afvalwaters of op een andere wijze, voor ieder van de volgende waterlopen:

- de Beek te Tongeren,
- de Ezelsbeek te Tongeren,
- de Jeker te Tongeren,
- de Beverbeekloop te Achel,
- de Dommel te Peer,
- de Eindergatloop te Neerpelt,
- de Langkeukelbeek te Lanaken,
- de Zwarte Beek te Meldert,
- de Halbeek te Beringen,
- de Melsterbeek te Niel - bij Aalst,
- de Nete te Hechtel,
- de Ziepbek te Boorseme - Uikhoven,
- de Cicindria te Jeuk - Borlo,
- de Molenbeek in Kamerijk,
- de Helderbeek te Beringen,
- het Heeswater te Veldwezelt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag betreffende „Waterlopen in Limburg-Verontreiniging” heb ik de eer het geachte lid navolgende gegevens ter kennis te brengen.

1. Er kan niet ontkend worden dat een aantal waterlopen in Limburg een slechte waterkwaliteit hebben. De toestand is er echter geenszins slechter dan elders in het Vlaamse land.

De aangehaalde waterlopen behoren tot de meest vervuilde. In hoofdzaak is de verontreiniging te wijten aan de lozing van huishoudelijke afvalwaters.

2. De specifieke toestand voor de vermelde waterlopen is als volgt:

- de beek te Tongeren: Deze waterloop heeft een slechte waterkwaliteit door lozingen van huishoudelijke afvalwaters te Nerem en Vreeren. Via collectoren zal het huishoudelijk afvalwater naar het te bouwen station van Tongeren gebracht worden.
- de Ezelsbeek te Tongeren: Deze waterloop heeft een vrij slechte waterkwaliteit te wijten aan lozing van huishoudelijke afvalwaters. De waterkwaliteit zal verbeteren na de bouw van de zuiveringsinstallatie te Tongeren. Dit zuiveringsstation is opgenomen in het voorstel voor het fysisch programma 1984, opgesteld door de VWZ.
- de Jeker te Tongeren: Deze is zwaar verontreinigd door lozing van afvalwaters te Waremmes, Oreya en Tongeren. Te Waremmes worden aanpassingswerken uitgevoerd aan het zuiveringsstation (17800 IE), de suikerfabriek van Oreya heeft een anaërobie pilootinstallatie opgesteld. Indien de werking ervan voldoet aan de gestelde eisen zal zulke installatie er worden gebouwd. Wat het afvalwater van Tongeren en de sanering ervan betreft verwijzen wij naar de Ezelsbeek.
- de Beverbeek te Achel: Deze waterloop is zeer zwaar verontreinigd door huishoudelijk afvalwater. Wat de zeer nabije toekomst betreft bestaan er nog geen saneringsplannen.

de Dommel te Peer: Vóór het centrum van Peer is de Dommel van goede kwaliteit, door lozing van huishoudelijk afvalwater wordt de biologische waterkwaliteit zeer slecht. In de zeer nabije toekomst is geen uitvoering van saneringsplannen voorzien.

de Eindergatloop te Neerpelt: De slechte kwaliteit wordt vooral veroorzaakt door de tijdelijke slechte kwaliteit van het effluent van het zuiveringsstation te Lommel. Dit is te wijten aan een belangrijke overbelasting van deze zuiveringsinstallatie. Aanpassingswerken zullen er in de loop van de maand januari 1984 worden uitgevoerd. Ook zal contact opgenomen worden met de belangrijkste industriële verontreinigers om te weten in hoeverre zij zullen voorzuiveren.

- de Langkeukelbeek te Lanaken: Deze waterloop heeft een slechte waterkwaliteit. De toestand zal gevoelig verbeteren door het in gebruik nemen van de rioolwaterzuiveringsinstallatie te Lanaken (Rekem). Deze installatie bevindt zich momenteel nog in de opstartfase. Over enkele maanden zal de biologische waterkwaliteit van de Langkeukelbeek gevoelig beter zijn.

de Zwarte Beek te Meldert: De waterkwaliteit van deze waterloop daalt van goed naar slecht door lozing van afvalwaters te Paal en te Meldert. De bovenloop werd gesaneerd door de ingebruikname van de zuiveringsinstallatie te Koersel (Beringen). Wat de benedenloop betreft wordt de sanering niet voor de zeer nabije toekomst voorzien.

- de Halbeek te Beringen: De waterkwaliteit van deze beek zal verbeteren na het opnieuw in gebruik nemen van het zuiveringsstation van Heusden. Dit zal gebeuren in de loop van het jaar 1984.
- de Melsterbeek te Niel bij Aalst: Vermelde beek is aldaar niet bekend. Vermoedelijk wordt de Melsterbeek te Aalst bij Sint-Truiden bedoeld. De kwaliteit van de Melsterbeek is er vrij slecht, dit vooral door lozingen te Jeuk, Borlo en Brustem. Te Brustem is de Melsterbeek zelfs zeer zwaar verontreinigd, door zelfzuivering en verdunning is de kwaliteit te Aalst bij St. Truiden iets verbeterd. In de nabije toekomst zal gewerkt worden aan de sanering van de Melsterbeek.
- de Nete te Hechtel: De (Grote) Nete heeft te Hechtel — Eksel een matige kwaliteit, in de zeer nabije toekomst zijn geen saneringswerken voorzien.

de Ziepbek te Boorseme-Uikhoven: Deze waterloop ontspringt te Lanaken, waar ze zwaar verontreinigd wordt. Door de ingebruikname van de zuiveringsinstallatie te Rekem — Lanaken zal de waterkwaliteit in de loop van 1984 merkbaar verbeteren.

- de Cicindria te Jeuk - Borlo: Door lozing van de huishoudelijke afvalwaters van Jeuk en Borlo wordt de Cicindria zwaar verontreinigd.

- nigd. In de nabije toekomst zal gewerkt worden aan de sanering van de Cicindriabeek.
- de Molenbeek te Kamerijk: Deze beek is vrij zwaar verontreinigd. Dit wordt veroorzaakt door de lozing van huishoudelijke afvalwaters te Gingelom. In de nabije toekomst zal gewerkt worden aan de sanering van deze Molenbeek.
 - de Helderbeek te Beringen: Deze waterloop heeft een vrij slechte waterkwaliteit. Een directe oorzaak hiervoor kan niet gegeven worden, te Koersel is immers een zuiveringsinstallatie in werking. Het effluent van dit station voldoet ruimschoots aan de opgelegde lozingsnormen (gemiddelde BOD is 1 lg/l).
 - het Heeswater te Veldwezelt: Deze waterloop wordt zwaar verontreinigd door lozingen van huishoudelijke afvalwaters te Vlijtingen. In de nabije toekomst zijn geen saneringswerken voorzien.

Vraag nr. 26
van 25 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Waterloop de Molnete — Industriële lozingen

Naar verluidt is de waterloop de Molnete zeer sterk verontreinigd door industriële lozingen.

In dit verband zou het mij verheugen te mogen vernemen:

1. welke de aard is van de verontreinigde stoffen, afkomstig van industriële lozingen;
2. welke industrieën in de Molnete lozen;
3. of, en sinds wanneer, deze industrieën beschikken over een lozingsvergunning;
4. of het geloosde afvalwater, afkomstig van deze industrieën, aan een voonuivering onderworpen is;

zo neen, of dergelijke voorzuivering niet dient overwogen, gelet op de sterke verontreiniging van de waterloop.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, kan ik hem mededelen dat:

1. Momenteel monsternamen worden verricht op het afvalwater van industriële lozingen in de Molnete.
 Zodra deze analyseresultaten bekend zijn, zal de aard der vervuiling kunnen worden vastgesteld.
 Het geachte lid zal in kennis worden gesteld van deze resultaten.
2. Volgende bedrijven lozen in de Molnete:
 - Philips - Lommel: fabricage van kunststof- en metaalonderdelen voor elektrische apparaten en hol glas ten behoeve van industriële doeleinden.

- NV Emgo - Lommel: blazen en matteren van gloeilamponderdelen.
- PRB - Balen.
- Industriezone Mol.

3. Philips - Lommel en NV Emgo-Lommel hebben een gezamenlijk lozingspunt. Voor deze lozing werd op 14 februari 1963 door de bestendige deputatie van Limburg een lozingsvergunning afgeleverd. De overige bedrijven bezitten geen lozingsvergunning. Door de VWZ zullen in de nabije toekomst de nodige vergunningen worden afgeleverd.
4. Philips - Lommel en NV Emgo - Lommel voeren reeds een voorzuivering uit. Of deze maatregelen voldoende zijn zal moeten blijken uit de analyse-resultaten van de aan de gang zijnde monsternamen. Op basis hiervan zal de VWZ de nodige maatregelen opleggen.

vraag nr. 28
van 25 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Luchtverontreiniging in de gemeente Overpelt — Galvanisatie-inrichting NV Golva

In 1982 verrichtte Lisec, in opdracht van het Limburgse provinciebestuur, een onderzoek naar de luchtverontreiniging van bovenvermeld bedrijf

Aanleiding hiertoe waren de klachten van een aantal bewoners van de wijk Overpelt-Fabriek.

Enkele situaties van onaanvaardbare concentraties van HCL en NH_3 werden vastgesteld.

Ter zake bekwam ik graag antwoord op de volgende vragen.

1. Welke zijn de uiteindelijke resultaten van en besluiten van dit onderzoek?
2. Werden maatregelen getroffen of opgelegd aan de betrokken onderneming om dergelijke onaanvaardbare concentraties te voorkomen? Welke waren deze maatregelen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

1. De studie bleef beperkt tot de dosage van 2 indicatorpolluenten namelijk HCL en NH_3 , op 2 plaatsen in de wijk Overpelt-Fabriek.

Voor HCL is de bijdrage van het galvanisatiebedrijf over het algemeen gering (4 à 5% van de globale HCL dosis in de wijk). Bevindt het bedrijf zich windopwaarts, dan komt men tot een gemiddelde bijdrage van 4 à 7 **microgram/m³**.

Voor NH_3 is de bijdrage van het bedrijf niet merkbaar.

Zowel voor NH_3 als voor HCL, werd een episode van bijzondere sterke verontreiniging vastgesteld (tot 8700 **microgram/m³** voor HCL en tot ruim 10.000 **microgram/m³** voor NH_3).

Het feit dat deze beide episodes niet samenvallen en bovendien geassocieerd waren met noord-noordwestenwind, vormt een onweerlegbaar bewijs dat deze emissies niet afkomstig zijn van de NV GALVA.

De evolutie van de NH_3 episode sterkt het vermoeden dat de oorzaak moet gezocht worden in het uitspreiden van drijfmest.

De oorsprong van de HCl concentraties, is vermoedelijk een industrieel incident. De bron en de aard van dit incident kon, ondanks het onderzoek door verschillende diensten, niet achterhaald worden.

2. Rekening houdende met de bekomen resultaten, werden geen bijkomende maatregelen getroffen of opgelegd.

Daar bij een recent onderzoek naar bezwaren, in gevolge een aanvraag tot uitbreiding van de bestaande veninkingsinstallaties, geen klachten werden ingediend, mag verondersteld worden dat de toestand thans als aanvaardbaar mag beschouwd worden.

vraag nr. 30

van 5 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Luchtverontreiniging door industrieën — Inventarisatie en reglementering

Gelet op het feit dat verontreinigde lucht uit bepaalde gebieden in andere streken kan terechtkomen, is een internationale samenwerking inzake bestrijding van door industriële installaties veroorzaakte luchtverontreiniging noodzakelijk, vooral omdat blijkt dat nationale wetgevingen nu een verschillende mate van bescherming tegen luchtverontreiniging bieden. Uiteenlopende strengheid van milieuwetgeving kan trouwens eveneens leiden tot verstoringen in de mededinging tussen bedrijven.

In dit verband vernam ik graag :

1. of er op regionaal vlak reeds een inventaris werd aangelegd van industriële installaties, die oorzaak zijn of kunnen zijn van emissie van giftige stoffen en, zo ja, welke soort industriële installaties hieronder vallen;
2. of er reeds een omschrijving bestaat van stoffen, die als giftig worden beschouwd, en, zo ja, welke stoffen als giftig beschouwd worden;
3. of reeds emissiegrenswaarden, bij uitstoot, van dergelijke giftige stoffen werden vastgesteld en, zo ja, welke emissiewaarden reeds werden vastgelegd;
4. of een vergelijkend overzicht kan worden gegeven van de in de afzonderlijke landen van de Europese Gemeenschap van kracht zijnde emissiegrenswaarden voor zwaveldioxyde, stikstofoxyde en koolmonoxyde en voor de giftige stoffen, waarvoor in Vlaanderen reeds emissiegrensvoorwaarden werden vastgesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

1. De Rijksuniversiteit te Gent is sinds einde 1981 contractueel door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gelast met het opstellen van een emissie-inventaris voor de Vlaamse Regio (EIVR)

Het betreft het behoud en de uitbouw van het Vlaamse gedeelte van de data-bank, met gegevens over de emissies van luchtverontreinigende stoffen, die in het raam van het Nationaal RD-Programma Leefmilieu-Lucht (1975- 1981) opgesteld was in opdracht van de diensten voor programmering van het wetenschapsbeleid.

De emissie-inventaris is bedoeld om informatie te verzamelen over de drie belangrijke emissiegroepen, industrie, gebouwenverwarming en wegverkeer. De gedeelten industrie en gebouwenverwarming, hebben hun informatieschema uit het Nationaal RD-Programma Leefmilieu-Lucht behouden. De inventaris is hoofdzakelijk gericht op SO_2 en NO.

De inventaris geschiedt op vrijwillige basis en heeft betrekking op alle belangrijke industriële inrichtingen.

In verschillende vergunningsbesluiten, die tijdens de laatste jaren verleend werden binnen het regime van de als hinderlijk ingedeelde bedrijven, is het opstellen van een emissie-inventaris opgelegd met inzage-recht van de toezichhoudende ambtenaar. Het ligt in de bedoeling deze verplichting te veralgemenen.

2. De omschrijving en de definities van de gevaarlijke stoffen, waarvan de giftige stoffen een speciale categorie uitmaken, zijn vastgelegd in artikel 723bis van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming.

Dit artikel werd ingrijpend gewijzigd door het koninklijk besluit van 9 april 1980 (BS 13 mei 1980).

Deze wetgeving steunt op verschillende richtlijnen van de Europese Gemeenschap ter zake.

3. In verschillende vergunningsbesluiten, verleend binnen het regime der als hinderlijk ingedeelde inrichtingen, werden naar gelang van het geval, emissiegrenswaarden voor gevaarlijke stoffen opgelegd. Deze grenswaarden sluiten doorgaans aan met de emissiegrenswaarden vermeld in de Duitse wetgeving, in het bijzonder in het document, „ Technische Anleitung zur Reinhaltung der Luft — T.A. Luft”, die door alle deskundigen als vrij streng beschouwd worden.
4. Gezien de betrekkingen met vreemde staten nog tot de nationale bevoegdheid behoren, verwijs ik u wat betreft het overzicht van emissiegrenswaarden voor zwaveldioxyde, stikstofoxyde en koolmonoxyde, naar de heer Aerts, Staatssecretaris voor Leefmilieu.

Vraag nr. 32
van 7 december 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Bouw van het zuiveringsstation te Hulshout — Stand van zaken

Op mijn parlementaire vraag nr. 7 van november 1982 inzake het zuiveringsstation te Hulshout werd geantwoord, dat met de bouw van het zuiveringsstation niet kan gestart worden omdat eerst een stuk collector moet aangelegd worden, dat dit dossier thans (november 1982) in onderzoek is en als gevolg hiervan wordt tevens een optimalisatiestudie doorgevoerd om na te gaan of de bouw van een zuiveringsstation te Hulshout nog noodzakelijk is nu blijkt dat de zuiveringsstations in Wiekevorst en Westerlo in staat blijken te zijn meer afvalwater te verwerken.

Er werden inmiddels miljoenen franken in dit project geïnvesteerd.

Kan de geachte Minister mij de stand van zaken van dit dossier meedelen en wat de uiteindelijke beslissing zal zijn van de Vlaamse Executieve voor wat betreft de verdere afwerking van het kwestieus zuiveringsstation?

Antwoord

Na mijn beslissing tot annulatie dd. 17 maart 1983 van het project „Bouwen van een rioolzuiveringsinstallatie te Hulshout” heb ik de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij opdracht gegeven een grondige studie uit te voeren van het zuiveringsgebied Wiekevorst- Westerlo.

Het hierbij gestelde objectief is de aanwezige waterzuiveringsinfrastructuur in gans dit gebied (o.m. 2 zuiveringsstations, verschillende pompstations en persleidingen, talrijke collectoren en rioleringen) optimaal te rendabiliseren.

De VWZ heeft reeds het zuiveringsstation van Wiekevorst overgenomen en door de administratie van VWZ wordt een voorstel tot overname van het zuiveringsstation van Westerlo, en van de infrastructuur te Hulshout voorbereid tegen een van de volgende Raden van Beheer.

De optimalisatiestudie zal binnen enkele maanden beëindigd zijn zodat in het Algemeen Waterzuiveringsprogramma de noodzakelijke maatregelen en investeringen kunnen opgenomen worden.

In het voorstel van investeringsprogramma 1984 van de VWZ is trouwens reeds de aanleg voorzien van een aantal collectoren te Hulshout voor de aanvoer van afvalwater naar het zuiveringsstation te Wiekevorst.

Vraag nr. 33
van 7 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Metallurgie te Hoboken — Loodproblematiek

Volgens de dagbladers van donderdag, 1 december 1983, verklaarde professor Clara, voorzitter van de

medische werkgroep, die sinds 1978 het loodprobleem in de Hobokense wijk Moretusburg volgt, het volgende: „Eigenlijk is heel de tijd door de loodproblematiek rond de Metallurgie te Hoboken ongunstig gebleven en dit jaar werd zelfs een verslechtering vastgesteld. Dat er wezenlijk niets verbeterd is en weer 2 kinderen bedreigd worden met loodvergiftiging is echt alarmerend”.

Naar zijn overtuiging is de neerslag van lichtere loodbevattende stofdeeltjes afgenomen en is het hoger loodgehalte te wijten aan de zware stofdeeltjes en is het nu tijd dat men ernstig gaat optreden.

Graag vernam ik:

1. welke normen thans gelden inzake uitstoting van de zware stofdeeltjes;
2. welke maatregelen de Gemeenschapsminister ter zake zal treffen en opleggen aan de onderneming.

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Uit de werkzaamheden van de technische werkgroep komt de enorme complexiteit van het loodprobleem naar voren.

De problematiek van de lichte en de zware stofdeeltjes is innig verbonden.

De realiteit heeft aangetoond dat de inspanningen die door het bedrijf geleverd werden, om zijn emissies te beperken, blijkbaar alleen invloed gehad hebben op de kleinere stofdeeltjes en weinig op de zwaardere.

Daarom worden de inspanningen nu naar het beperken van het uitstoten van zwaardere stofdeeltjes georiënteerd.

Op dit ogenblik gelden volgende normen:

1. KB van 31 mei 1978, gewijzigd door KB van 28 augustus 1978, tot vaststelling van de toegelaten grenswaarden voor de concentratie van lood in de lucht op het grondgebied van de gemeente Hoboken.

Belangrijkste bepaling: vanaf 1 juni 1982 mag het jaargemiddelde de grenswaarde van $2,0 \mu\text{g Pb}/\text{m}^3$ lucht niet overschrijden. Bovendien mogen de glijdende jaargemiddelden nooit langer dan 90 opeenvolgende dagen de $2,0 \mu\text{g Pb}/\text{m}^3$ lucht overschrijden. Deze voorwaarden moeten vervuld zijn voor het refertestation in de school van de Maalbootstraat te Hoboken.

2. De exploitatievergunningen, voorzien ook heel wat emissiebeperkende maatregelen, waarvan de voornaamste de emissie van de schouw van 152 m regelt: 5 kg Pb/h.
3. In het kader van het 23-puntenprogramma van 8 mei 1978, werden heel wat emissiebeperkende maatregelen opgelegd.

In de Technische en Coördinerende Werkgroepen Hoboken, zijn een pakket mogelijke maatregelen ter studie.

De voornaamste zijn:

1. bouw van een muur op het bedrijfsterrein langs de Curiestraat;
2. doorgedreven onderzoek naar mogelijk (onbekende) emissiebronnen ;
3. invoeren van normen voor neervallend stof (te meten met neerslagkruiken);
4. evaluatie van de decontaminatiewerkzaamheden;
5. studie van de aanrijkingssnelheid van zware metalen in grond en huisstof in Moretusberg.

Deze maatregelen zullen het voorwerp uitmaken van een geactualiseerd saneringsprogramma.

**Vraag nr. 35
van 7 december 1983
van de heer J. DE MOL**

Waterzuiveringsstation Dendermonde — Verwerkingscapaciteit

Momenteel is de bouw van het waterzuiveringsstation in Dendermonde volop aan de gang terwijl in verschillende gemeenten collectoren worden aangelegd.

Kan de geachte Minister me op de volgende vragen een antwoord verschaffen ?

1. Wanneer zal het waterzuiveringsstation operationeel zijn?
2. Welke collectornetten zullen op dat ogenblik reeds afgewerkt zijn ?
3. Indien het waterzuiveringsstation optimaal zou functioneren, welke verwerkingscapaciteit zal het dan hebben?
4. Hoe zal het gezuiverde water naar de Schelde worden gevoerd en overgepompt? Kan het huidige pompstation Vlassenbroek deze hoeveelheid water — samen met de huidige over te pompen hoeveelheid water — verwerken ? Zal dit ook bij piekdebieten haalbaar zijn?
6. Voorziet u de bouw van een aangepast pompstation ?

Antwoord

1. Het bevel tot aanvang der werken voor de zuiveringsinstallatie Dendermonde werd gegeven op 16 november 1982. De uitvoeringstermijn bedraagt 400 werkdagen. Rekening houdend met de verletdagen wegens de weersomstandigheden kan gesteld worden dat de zuiveringsinstallatie bedrijfsklaar komt in het eerste trimester 1985.
2. Een algemeen collectorplan werd opgesteld voor gans de zuiveringssector Dendermonde en de aanleg is gepland in 8 loten.
Op het ogenblik van de inwerkingstelling van de zuiveringsinstallatie zullen volgende collectoren uitgevoerd zijn :

collector 1: Nieuwe Dendermonding — Mechelse steenweg;
collector 2: Denderbelle — Sint-Gillis;
collector 3: Baasrode — Mechelse steenweg — zuiveringsinstallatie.

De collectoren 1 en 2 zijn momenteel reeds uitgevoerd, terwijl collector 3 in uitvoering is.

Voor de eerstkomende jaren wordt de uitvoering gepland van :

- gedeelte collector 6 Lebbeke langs de RW 257 samen met de verbeteringswerken van deze rijksweg door het Wegenfonds;
- gedeelte collector 6 Lebbeke vanaf RW 257 langs Ring Dendermonde tot de zuiveringsinstallatie ;
- collector 8: Appels — Oudergem tot Nieuwe Dendermonding.

3. De verontreinigingsvracht van de zuiveringssector Dendermonde die behandeld wordt op de zuiveringsinstallatie, is berekend op totaal 135.000 i.e. De RWZI wordt gebouwd in 2 fasen nl. 1e fase momenteel in aanbouw voor 90.000 i.e. en 2e fase 45.000 i.e.

Op het ogenblik van de inwerkingstelling van de zuiveringsinstallatie zal 60.000 i.e. aangesloten zijn en na uitvoering van de voornoemde collectoren 6 en 8 zal bijkomend 15.000 i.e. aangesloten worden. Uit bovenstaande blijkt dat de installatie vanaf zijn inwerkingstelling met een goed rendement en voldoende bezettingsgraad zal functioneren.

4. Het gezuiverd afvalwater wordt via een gravitaire leiding afgevoerd in de zeventotenbeek die uitmondt in een verzamelvijver waaruit het overtollige water in de Schelde wordt gepompt. Dit recent gebouwd pompstation wordt beheerd door het polderbestuur Vlassenbroek. Een studie uitgevoerd in het kader van de zuiveringsinstallatie heeft uitgewezen dat het bestaande pompstation Vlassenbroek zowel de droogwederdebieten als de piekdebieten afkomstig van het gezuiverd afvalwater kunnen verwerken. De lozing in de Zeventotenbeek en het verpompen in de Schelde geschiedt met het akkoord van het Polderbestuur en de Landelijke Waterdienst. (Bestuur der waterwegen).
5. Gezien het bestaande pompstation de aangevoerde debieten kan verwerken wordt de bouw van een nieuw pompstation of een aanpassing van het bestaand pompstation niet voorzien.

**Vraag nr. 37
van 9 december 1983
van de heer F. GEYSELINGS**

Vogelzangstraat te Nijlen — Exploitatie illegaal stort

Met mijn parlementaire vraag nr. 8 van 27 januari 1982 verzocht ik de Minister maatregelen te treffen tegen de exploitatie van het illegaal stort langs de Vogelzangstraat te Nijlen. Niet lang daarna werd dit

prompt gesloten voor alle stortactiviteiten. De poort werd verzegeld.

Deze stortplaats werd door OVAM op 17 september 1982 ontzegteld ten einde de saneringswerken te kunnen aanvatten op 20 september 1982. Op 11 oktober 1982 stelde een toezichthoudende ambtenaar vast dat de stortplaats genivelleerd werd en afgedekt met een behoorlijke laag grond.

OVAM verwittigde mij met haar brief van 16 november 1982, ref. TV/RDB/AV/DM/EB/MR/82375 1-AA 8252 16, dat de stortplaats degelijk afgesloten is en de sleutel zich bevindt bij de gemeentelijke autoriteiten.

Vandaag valt alles te herbeginnen !

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Sinds maanden staat de poort, die toegang geeft tot het stort, los en idereen die wil kan er zijn afval kwijt.

Een plaatselijk bezoek bracht aan het licht dat naast gewone afval, ook massa's grond wordt gestort. Er worden zelfs nieuwe greppels gegraven om nieuwe stortplaatsen te creëren.

Hoe luiden de rapporten van de toezichthoudende ambtenaar die elke overtreding dadelijk dient te vermelden ?

2. Hoe dikwijls en wanneer heeft de toezichthoudende ambtenaar controle uitgeoefend op bewust stort sinds de sanering?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

De toezichthoudende ambtenaar heeft respectievelijk op 20 april 1983, 21 juni 1983 en 30 november 1983 een onderzoek uitgevoerd.

Op 20 april, 1983 werd vastgesteld dat het terrein verlaten was zonder dat merkkelijk aan saneringswerken werd gedaan.

Op 21 juni 1983 had een bespreking plaats tussen de toezichthoudende ambtenaar en het gemeentebestuur van betrokken gemeente waarbij de toekomst van de gewezen stortplaats werd besproken. Uit die bespreking vloeide achteraf een samenwerking voort tussen de gemeente en de IOK om de eindafwerking te realiseren.

Op 30 november 1983 werd vastgesteld dat het terrein voor het grootste deel gesaneerd is.

De aanvoer van grond en het graven van greppels is onontbeerlijk voor de eindafwerking en de daarmee gepaardgaande watemuishouding van het terrein.

Tot op heden werden geen overtredingen vastgesteld en kan men nagenoeg met zekerheid stellen dat er geen stortactiviteiten meer werden gehouden. Ik kan de geachte Volksvertegenwoordiger verzekeren dat de bevoegde diensten in de mate van hun mogelijkheden deze zaak van nabij volgen.

Vraag nr. 38 van 9 december 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Opslagplaats wegzout te Vorselaar-Sassenhout — Bodemverzilting, exploitatievergunning en maatregelen

Te vorselaar, meer bepaald langsheen de rijksweg Oostmalle-Herentals, ter hoogte van Vorselaar Sassenhout, ligt een berg van 5 000 ton wegzout weg te smelten in de bodem.

De verzilting schijnt ernstig te zijn, althans volgens het ingesteld onderzoek van het Provinciaal Instituut voor Hygiëne. Op 10 m diepte zou het grondwater 384 mg chloriden (zout) bevatten, op 18 m diepte zou het grondwater 8 356 mg chloriden (zout) of 8,356 g per liter water bevatten. De EEG-norm bedraagt 25 mg per liter en het normaal zoutgehalte in deze streek bedraagt ca 20 mg/liter.

De uitbater, de firma Willems, zou over geen exploitatievergunning beschikken en de inplanting zou eveneens strijdig zijn met het gewestplan. De zoutberg ligt gedeeltelijk in een landschappelijk waardevol gebied en een gedeeltelijk bosgebied.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Is het waar dat de zoutopslagplaats niet beantwoordt aan de voorschriften gesteld door het gewestplan ?

In bevestigend geval, wat zijn uw maatregelen?

2. Is het waar dat de uitbater over geen uitbatingsvergunning beschikt ? In bevestigend geval, wat zullen uw maatregelen zijn?

3. Het grondwater is ten minste op 18 m diepte ernstig met chloriden (zout) bevuild. Wat wordt nu van overheidswege gedaan om deze verzilting tegen te gaan ?

4. Loopt het waterwinningsgebied Pidpa enig gevaar voor besmetting?

5. Is het waar dat het departement van leefmilieu weigert de ernst van dit probleem in te zien ?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De eerste vraag valt in de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

2. Een opslag van wegzout dat geen delfstof is, maar het produkt van een chemisch proces komt niet voor op de lijst van de ingedeelde inrichtingen van het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming, Titel 1, Hoofdstuk II.

Voor dergelijke opslag is dan ook geen exploitatievergunning vereist.

3. Om de verdere verzilting van de grond tegen te gaan worden door de bevoegde administratie de nodige stappen ondernomen om het zout volledig te verwijderen.
4. De waterwinning van de PIDPA wordt gezien de afstand tot de zoutopslagplaats en het feit dat het zware zouthoudende water onder invloed van de zwaartekracht snel en quasi vertikaal zinkt niet bedreigd.
5. De betrokken diensten zien wel degelijk de ernst van het probleem in.

Het gezamenlijk streven van deze diensten naar een milieuvriendelijke oplossing geldt hiervoor als bewijs.

Vraag nr. 40

van 14 december 1983
van de heer H. DE LOOR

Afvalwater Zwalmstreek — Zuiveringsproblematiek

Naar ik onlangs via de pers heb vernomen zou u op een milieukeukend te Zottegem verklaard hebben geen voorstander meer te zijn van een „grootse aanpak” van het afvalwaterzuiveringsprobleem in de Zwalmstreek maar eerder opteren voor verspreide kleinere projecten.

Aangezien deze visie ingaat tegen het tot op heden gevolgde beleid, ben ik zo vrij u de volgende vragen te stellen.

Omwille van zijn toeristisch aantrekkelijk natuurpark en de mogelijkheid van oppervlaktewaterwinning in het Zwalmbekken werd reeds jaren geleden de Zwalmstreek tot prioritair saneringsgebied uitgeroepen.

Momenteel bestaat daaromtrent de grootste onduidelijkheid, om niet te zeggen dubbelzinnigheid.

Enerzijds is er de optie tot globale collectering van het afvalwater (één groot zuiveringsstation), anderzijds leeft de visie tot uitbouw van twee zuiveringsstations, terwijl nu uw visie tot volledig verspreide aanpak wordt geponeerd.

Inmiddels werd reeds de eerste fase van een collector uitgevoerd, werden TRP's opgemaakt in een bepaalde optie en voeren de gemeentebesturen rioleringswerken uit in het kader van bedoelde TRP's.

Teneinde duidelijkheid te verkrijgen, verzoeken wij de geachte Minister ons een antwoord te willen geven op de volgende vragen.

1. Is er reeds een beslissing genomen om de Zwalmstreek tot waterwinningsgebied te bestemmen? Wanneer is een beslissing eventueel te verwachten?
2. Welke optie tot zuivering van het afvalwater zal uiteindelijk door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij gevolgd worden, en waar wordt/worden de vestiging(en) tot zuivering voorzien?
3. Behoort de Zwalmstreek nog tot de prioritair te saneren gebieden en, zo ja, welke kredieten zijn er in het investeringsprogramma 1984 voorzien?

4. **Welke** kredieten zullen er in de investeringsprogramma's 1985 en 1986 voorzien worden?
5. Welke optie dienen de gemeenten heden te volgen bij het uitvoeren van rioleringswerken?
6. Ingeval geopteerd wordt voor verspreide kleine zuiveringseenheden: welke projecten worden dan bedoeld, waar worden ze gesitueerd en welke kwaliteitsobjectieven van het oppervlaktewater zullen aldus gerealiseerd worden? Welke rol heeft de reeds aangelegde collector Bettelhovebeek dan nog te vervullen?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

1. Het Zwalmbekken is een potentieel waterwinningsgebied. Dit wil zeggen het oppervlaktewater in het Zwalmbekken komt in aanmerking voor de produktie van drinkwater. Vanuit dit oogpunt worden door de TMVW momenteel studies verricht omtrent de waterkwaliteit in het Zwalmbekken met het oog op captatie van oppervlaktewater voor het voeden van een spaarbekken voor drinkwater.

Het is echter een optie op langere termijn.

2. Door de VWZ wordt momenteel in het kader van het Algemeen Waterzuiveringsprogramma op het niveau van het zuiveringsgebied van de Zwalm (niveau III) een inventarisatie opgemaakt van de bestaande toestand wat betreft riolering, huidige lozingspunten, verontreinigingsbronnen, enz.

In functie daarvan en in functie van de toekomstplannen van de TMVW zal een saneringsplan uitgewerkt worden en zal (zullen) de inplantingsplaats(en) van de RWZI ('s) bepaald worden.

3. Omwille van de grote toeristische waarde van de Zwalmstreek en de mogelijkheid tot oppervlaktewaterwinning behoort het Zwalmbekken tot de prioritair te saneren gebieden. Gezien de eindbestemming slechts een optie op termijn is, werden op het investeringsprogramma 1984 geen kredieten voorzien.
4. Omtrent de investeringsprogramma's 1985 en 1986 werd nog niets definitief beslist. Het Zwalmbekken wordt weerhouden als potentieel project zodat de mogelijkheid open blijft om de nodige kredieten te voorzien.
5. De gemeenten werden verplicht een Totaal Rioleeringsplan te laten opmaken. Het goedgekeurde TRP is te beschouwen als een richtplan conform hetwelk de rioleringswerken in de toekomst dienen uitgevoerd te worden.
6. De plaatsen waar de Zwalm het sterkst verontreinigd is zijn
 - 1° Stroomafwaarts het centrum van Brake1 door lozing van huishoudelijke afvalwaters, afkomstig van het centrum van Brake1;
 - 2° de Traveinsbeek door lozing van huishoudelijk afvalwater van de wijk Wurmendries te Zottegem;

3° de Molenbeek (zeer sterk verontreinigd) te wijten aan lozing van huishoudelijke en industriële afvalwaters van Zottegem en Velzeke;

4° de Passemarebeek door lozing van afvalwater van een slachterij.

Uit de studies blijkt dat het zuurstofgehalte sterk daalt onmiddellijk stroomafwaarts belangrijke lozingspunten, zuurstofdaling die ook afhankelijk is van het tijdstip van het jaar (dit in verband met debiet en temperatuur).

Het is logisch dat bij de zuivering voorrang gegeven wordt aan deze knelpunten in volgorde van hun belangrijkheid. Bovendien dienen de bedrijven de voorwaarden vervat in de hun uitgereikte lozingsvergunning na te leven.

Gezien de reeds zware verontreinigingsgraad van de Schelde stroomopwaarts de monding van de Zwalm en vermits de Zwalm en zijn bijrivieren een sterk zelfreinigend vermogen bezitten zou lokale zuivering (van de centra van Zottegem en Brakel) volstaan opdat het Zwalmwater het Scheldewater niet nadelig zou beïnvloeden.

In elk geval zou deze oplossing veel minder kostelijk uitvallen omdat in dit geval het collectorennet eenvoudiger kan opgevat worden en het zelfreinigend vermogen van de Zwalm en zijn bijrivieren maximaal benut wordt.

Door progressief de belangrijkste knelpunten aan te pakken en intussen via een verdere verwezenlijking van de TRP's de belangrijkste lozingspunten op te nemen kan een geleidelijke verbetering van de waterkwaliteit worden nagestreefd.

Indien men een RWZI zou plannen voor het goed gerioleerd gedeelte van de fusiegemeente Zottegem, d.i. het centrum van Zottegem waarvan de riolering hoofdzakelijk aansluit op de bestaande collector langs de Bettelhovebeek, dan kan de inplantingsplaats voorzien worden ofwel aan het einde van deze collector ofwel na verdere doortrekking van deze collector langs de Molenbeek (waarvan het ontwerp reeds is opgemaakt) vóór de samenvloeiing van Molenbeek en Zwalm.

In elk geval zal de collector integraal zijn functie van collecteren van de afvalwaters van de deelrioleringsbekkens van het centrum van Zottegem blijven behouden.

Vraag nr. 43
van 19 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Albertkanaal — Collector

Een blik op de kaart toont aan dat de beruchte collector van het Albertkanaal bij ingebruikname diverse waterwinningsgebieden doorkruist.

Graag had ik van geachte Minister vernomen:

1. of deze leiding uiteindelijk zal gebruikt worden en voor welke waters;
2. of deze leiding als volkomen waterdicht kan worden beschouwd;

3. welke risico's voor besmetting der waterwinningsgebieden er bestaan;

4. welke beschermingsmaatregelen er overwogen worden.

Antwoord

1. De hydraulische test die in de loop van 1983 werd uitgevoerd op de installaties van de collector, heeft aangetoond dat de collector binnen een aantal strikte voorwaarden kan gebruikt worden.

Momenteel onderzoekt een werkgroep onder voorzitterschap van de bevoegde ambtenaar van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en waarin vertegenwoordigd zijn, de administratie van ruimtelijke ordening en leefmilieu, de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, de Stad Antwerpen en de betrokken industrieën, de modaliteiten en voorwaarden voor aansluiting van deze bedrijven op de collector en van de definitieve ingebruikname.

Enkel zoutbelast water zal in de collector worden toegelaten.

2. Tijdens de hierbovengenoemde test zijn een aantal kleine lekken aan het licht gekomen, waarvan er ondertussen reeds enkele werden hersteld en waarvan de overige zullen hersteld worden tegen de ingebruikname.

3. Indien grote lekken in de collector zouden ontstaan in de buurt van een waterwinningsgebied, kan dit invloed hebben op de kwaliteit van het grondwater. Het komt er dus op aan, elk lek zo vlug mogelijk te kunnen detecteren.

Technische oplossingen voor dit probleem zijn thans ter studie.

4. Een permanente controle op de waterdichtheid van de collector zal derhalve deel uitmaken van de exploitatievoorwaarden van de installatie.

Vraag nr. 44
van 19 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Mijnstreek Maasmechelen — Drinkwaterbevoorrading

Ik heb vernomen dat overwogen wordt uit het mijnverzakkingsgebied van Maasmechelen drinkwater te winnen voor de bevoorrading van gans Limburg. Het is echter bekend dat belangrijke delen van voornoemde gemeente niet voorzien zijn van riolering en de rechtstreeks in de bodem geloosde huishoudelijke afvalstoffen mogelijk de waterreserve kunnen besmetten. De gemeente beschikt echter niet over de financiële middelen om de nodige saneringswerken te betalen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen:

1. welke de reële toestand is;
2. welke saneringsmaatregelen hij overweegt;
3. welke de kostprijs van deze maatregelen is;
4. welke timing hij voorziet voor deze maatregelen;
5. of hij een verhoogde toelage overweegt.

Antwoord

In antwoord op de door hem gestelde vragen, kan ik het geachte Kamerlid het volgende mededelen:

1. Onder het grondgebied van de gemeente Maasmechelen bevindt zich een belangrijke grondwaterreserve die reeds circa één derde van het drinkwater van de provincie Limburg levert. De winningen bevinden zich te Eisden en te Leut-Meeswijk, deelgemeenten van Maasmechelen. De geplande uitbreidingen van deze winningen zouden toelaten een hoeveelheid drinkwater, voldoende voor de ganse provincie Limburg te produceren. Te Eisden stelt zich evenwel het probleem van de bedreiging van deze grondwaterlagen door het huishoudelijk afvalwater van voormelde gemeente. Dit huishoudelijk afvalwater wordt slechts op een summiere wijze verzameld en bezinkt in de bodem waarbij het derhalve in het grondwater terecht komt.

In het gebied Leut-Meeswijk (andere kant van het kanaal) zijn reeds de belangrijkste straten voorzien van riolering. Daar de natuurlijke afvoer onderbroken is, verdwijnt hier het afvalwater van ongeveer de helft van een bevolking van 3.000 inwoners, evenals een hospitaal van 120 bedden, door bezinking in de ondergrond. De resterende 1.500 inwonerequivalent worden naar de Maas verpompt.

2. Het probleem te Eisen-Tuinwijk vereist de aanleg van een rioleringsnet (± 15 km), aangesloten op een collector en een voorlopige, recupereerbare zuiveringsinstallatie. Tevens dient een pompstation voorzien te worden om ondermeer het effluent van deze zuiveringsinstallatie in het kanaal te lozen.

Te Leut-Meeswijk volstaat, gezien de bestaande rioolwaterzuiveringsinstallatie te Eisen-Vucht, de aanleg van bijkomende riolering en collectoren.

3. Een eerste raming van deze werken kan als volgt worden samengevat :

a. Eisden-Tuinwijk : $\pm 378.000.000$ fr., deze som behelst riolering herstellen, wegenis, zuiveringsinstallatie, pompstation, collector, erelonen en BTW;

b. Leut-Meeswijk: $\pm 133.000.000$ fr., deze som behelst riolering, herstellen wegenis, collectoren en erelonen en BTW

4. Volgende timing zal worden in acht genomen:

— bouw van de voorlopige, recupereerbare zuiveringsinstallatie te Eisen-Tuinwijk voor de behandeling van het reeds gecentraliseerd afvalwater van de 600 woningen: programma 1984;

— bouw van de collector te Leut-Meeswijk naar de bestaande RWZI van Eisen-Vucht: programma 1984;

— onmiddellijke aanvatting van de studie van de definitieve oplossing (Algemeen Waterzuiverings Programma — niveau 3) voor dit gebied;

— de gemeente Maasmechelen dient op zo kort

mogelijke termijn (maximum 5 jaar) een praktische planning op te stellen m.b.t. de realisatie van de riolering in Eisen-Tuinwijk en Leut-Meeswijk.

5. Gezien de beperkte financiële middelen van de gemeenten Maasmechelen en rekening houdend met het uitzonderlijk belang van deze werken, alsook met de grootte van de desbetreffende investering (ongeveer een half miljard) kan de gemeente Maasmechelen een verhoging van de normale toelage (60%) ten gepaste tijde aanvragen.

vraag nr. 47**van 19 december 1983****van de heer L. VANVELTHOVEN**

Overheidsbesturen en logistieke besturen — Coördinatie

De nota van de Vlaamse Executieve van 20 december 1982 voorziet in de oprichting binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van overheidsbesturen en logistieke besturen.

De beleidsstructuur die meer bepaald ten dienste van de Minister van leefmilieu en waterbeleid staat is de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu. De logistieke eenheid die tevens bepaalde bevoegdheden in deze sector draagt is de Algemene Technische Dienst. In de bestuursmemorialen van verscheidene provincies werd een achteraf omstreden samenwerkingsovereenkomst gepubliceerd. Voor de buitenwereld is het derhalve moeilijk nog uit deze situatie wijs te geraken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoe de optie van de Executieve inzake de taakverdeling tussen deze besturen (beleid en uitvoering) gerealiseerd en geërbiedigd wordt?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de instellingen van openbaar nut, waarop de nota van de Vlaamse Executieve dd. 22/12/1982 doelt, de WZK, VWZ en de OVAM zijn.

De Waterzuiveringsmaatschappijen, parastatalen van het type B, bereiden elk voor zich hun programma voor, dat naderhand gecoördineerd wordt door de bevoegde besturen van de Vlaamse administratie. De administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu coördineert en controleert de beleidsaspecten, de Algemene Technische Dienst de uitvoering van de opties genomen door de VWZ en de WZK.

Zoals dit gebeurt voor de Waterzuiveringsmaatschappijen, hebben ook tussen de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu en de OVAM, parastatalen van het type A, regelmatig coördinatievergaderingen plaats. De exakte wijze van toezichtuitoefening is hier echter nog niet volledig op punt gesteld.

Vraag nr. 48
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Administratie en Instellingen van Openbaar Nut — Verhouding

Bij KB van 14.5.1975 werd in uitvoering van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging de Waterzuiveringsmaatschappij van het kustbekken opgericht. Bij decreet van 23.12.1980 volgde de Vlaamse Zuiveringsmaatschappij.

Het aftalstoffendecreet van 2.7.1981 regelde de op-richting van de Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

De nota van de Executieve van 20.12.1982 betreffende de organisatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bepaalt dat de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu het toezicht moet uitoefenen over voornoemde instellingen van openbaar nut. Over de onderlinge verhoudingen van deze parastatalen en besturen blijkt echter onenigheid te bestaan.

Graag vernam ik van de geachte Minister van leefmilieu en waterbeleid hoe deze samenwerking effectief geregeld is en hoe deze onderlinge verhoudingen gerespecteerd worden ?

Antwoord

In antwoord op zijn gestelde vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De Vlaamse regering heeft op 22 december 1982 de basisstructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vastgelegd. Daarbij werd aan de administratie opdracht gegeven de bevoegdheden en taken van de verschillende bestuursentiteiten nader te onderzoeken.

Thans worden in de schoot van de Vlaamse regering voorstellen pndenoct die de structuur van het departement, zoals vastgelegd op 22 december 1982, nader toelichten en verfijnen.

Van zodra de bevoegdheden en de taken van de verschillende bestuursentiteiten zullen zijn vastgelegd, kan er geen sprake zijn van onenigheid tussen het Ministerie en de instellingen van openbaar nut, die afhangen van het Gewest of de Gemeenschap.

Immers, het toezicht op die instellingen dient te gebeuren met eerbiediging van de wet van 16 maart 1954, betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, die, ingevolge artikel 13, §3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, tot hervorming der instellingen van overeenkomstige toepassing is op de instellingen van openbaar nut, die afhangen van de Gemeenschap of het Gewest.

Tenslotte wil ik het geachte lid erop wijzen dat de door hem geciteerde instellingen niet van hetzelfde type zijn. Ingevolge genoemde wet van 16 maart 1954, heeft dit uiteraard zijn belang met betrekking tot de verhouding van die instellingen tot de Vlaamse regering en haar administratie.

Vraag nr. 51
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — Vereffening van de kosten van sanering

In september 1981 heeft Minister Galle, toen bevoegd ter zake, beslist dat een (ministeriële) Financiële Werkgroep zou worden opgericht om ook het financieel aspect van de sanering te onderzoeken. Het zou de taak van deze werkgroep zijn te adviseren wie wat moet betalen. Zowel Minister Galle als de gemeentelijke overheid van Hoboken hebben toen verklaard dat het principe „ de vervuiler betaalt” moest door- gang vinden.

Wegens de val van de regering in het najaar 1981 werd niet meer overgegaan tot de installatie van de werkgroep.

Ondanks herhaald aandringen van de gemeentelijke overheid (die trouwens tot nu toe al meer dan 50 miljoen geprefinancierd heeft !) is de financiële werkgroep nog steeds niet opgericht.

Kan de heer Gemeenschapsminister mij een antwoord geven op volgende vragen:

1. of hij het niet nuttig vindt zo'n werkgroep op te richten om hem te adviseren bij zijn beslissing;
2. of hij, het principe „ de vervuiler betaalt” indachtig, het niet de hoogste tijd vindt om inzake het nu reeds door de gemeente geprefinancierde onkostenbedrag, een regeling uit te werken.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, heb ik de eer het geachte lid hetvolgende mede te delen.

Op 12 oktober 1981 besliste de Vlaamse Executieve om met de toen nog deels bevoegde nationale ministers een werkgroep samen te stellen die de nooit becijferde financiële implicaties duidelijk zou stellen.

Door het Ministerieel Comité voor Leefmilieu werden hierover op 17 november 1978 volgende principiële standpunten ingenomen :

1. de saneringskosten in het bedrijf om de effecten van zijn exploitatie op het leefmilieu binnen aanvaardbare grenzen te houden dienen door het bedrijf gedragen te worden;
2. de controlemaatregelen worden door de openbare overheid met de bestaande middelen uitgevoerd;
3. voor de curatieve maatregelen wordt elke maatregel alsook de eraan verbonden uitgaven geval per geval geëvalueerd. Gelet op de verantwoordelijkheden die in de huidige stand kunnen toegewezen worden, lijkt het logisch dat de openbare overheden (Staat, provincie en gemeente) hun deel van de kosten voor de sanering van het gedeelte buiten de fabriek dragen.

Door de geleidelijke overheveling van de bevoegdheden en van de diensten van de nationale ministeries naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft de oprichting van een financiële werkgroep vertraging opgelopen.

In mijn voorstel tot actualisering van het saneringsprogramma van 8 mei 1978, dat aan de Coördinerende Werkgroep op 13 september 1983 voorgelegd werd, werd de oprichting van een financiële werkgroep voorzien.

De werkgroep zal de reeds gemaakte onkosten onderzoeken en de financiële implicaties van het geactualiseerd programma behandelen.

Vraag nr. 52
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — Voorlichting

In het „23 punten-programma” van 8 mei 1978 werd voorzien dat aan voorlichting zou gedaan worden (punt 23)... „onmiddellijk en in continu door het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu“. Wil de heer Gemeenschapsminister mij een overzicht geven van de initiatieven die hij ter zake heeft genomen, sinds zijn ambtsaanvaarding?

Is deze voorlichting rechtstreeks naar de bevolking gericht geweest? Zo nee, tot welke instantie(s) dan wel?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 53
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — Inventaris van de emissiebronnen

In het zgn. „23 punten-programma” van 8 mei 1978 werd voorzien in het opstellen van een inventaris van de emissiebronnen (derde punt). Er zou dus onderzocht worden welke installatie(s), en in welke mate, verantwoordelijk waren voor de vervuiling.

Mag ik de heer Gemeenschapsminister vragen hoever het staat met deze inventaris en of hieruit reeds conclusies kunnen worden getrokken betreffende de sanering van het milieu?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat de emissie-inventaris verder afgewerkt wordt door de Rijksuniversiteit te Gent binnen het contract Emissie-inventaris voor de Vlaamse Regio (EIVR).

De gegevens van alle puntbronnen in verband met lood zijn geregistreerd.

Geen oppervlaktebronnen (opslag, overslag) zijn opgenomen daar geen methoden gekend zijn om uit deze gegevens nauwkeurige emissies te berekenen.

In de actualisering van het 23-puntenprogramma wordt het registreren van andere contaminanten voorzien.

Binnen het bedrijf werden metingen uitgevoerd om de invloed van bepaalde installaties te kennen.

Deze bevindingen werden gepubliceerd in de jaarverslagen van de Technische Werkgroep Hoboken.

Verskillende verbeteringen aan de installaties **zijn** een gevolg van deze studie.

vraag nr. 54
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — (Ministeriële) Coördinatiewerkgroep

Er zijn sedert mei 1978 een aantal werkgroepen opgericht geworden om de toestand van het leefmilieu en van de bevolking van Hoboken op te volgen. Zo werd een (ministeriële) Coördinatiewerkgroep opgericht. Kan de heer Gemeenschapsminister mij een antwoord geven op volgende vragen:

1. op welke concrete wijze maakt deze werkgroep zijn coördinerende functie waar;
2. hoeveel vergaderingen van de Coördinatiewerkgroep vonden plaats en welke adviezen werden overgemaakt, sinds de installatie van de Vlaamse Executieve;
3. in de vergaderingen, zowel van de medische als van de technische werkgroep, zou er een groeiende misnoegdheid zijn over het feit dat er geen eigenlijke coördinatie plaats vindt. Dit zou zelfs met nadruk in de verslagen zijn opgenomen. Graag vernam ik of de heer Gemeenschapsminister hiervan op de hoogte is en of er ter zake maatregelen zullen worden genomen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De Coördinerende Werkgroep coördineert de werkzaamheden van de diverse gespecialiseerde subgroepen die omtrent de loodproblematiek te Hoboken opgericht werden.

In de werkgroep zijn thans de bevoegde administraties voor ruimtelijke ordening en leefmilieu en voor gezondheidszorg van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, het gemeentebestuur van Antwerpen, het provinciebestuur van Antwerpen, het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, het bedrijf „NV Metallurgie Hoboken-Overpelt” naast meerdere deskundigen vertegenwoordigd.

In de werkgroep worden de verslagen en bevindingen van de subgroepen en van de deskundigen gezamenlijk besproken.

2. De Coördinerende Werkgroep vergaderde éénmaal in 1980, tweemaal in 1981, éénmaal in 1982 en tweemaal in 1983.

De verslagen van deze vergaderingen werden alvast sinds 1982 aan de bevoegde Gemeenschapsminister meegedeeld.

3. In de Coördinerende Werkgroep werden geen klachten geuit over de coördinatie in het algemeen.

Er werd in het verleden **wel** betreurd dat de verslagen van de medische subgroep niet of laattijdig

werden ingediend en dat de uitslagen van medische onderzoeken eerst in de pers verschijnen vooraleer de leden van de werkgroepen er kunnen van kennisnemen. Bij de actualisering van het saneringsprogramma is een klaardere toestand inzake samenwerking tussen de diverse subgroepen voorzien.

Vraag nr. 55
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — Toestand van het leefmilieu

Nadat de burgemeester van Hoboken in april 1978 de fabriek Metallurgie Hoboken-Overpelt had gesloten, werd door het Ministerieel Comité voor het Leefmilieu, in de vergadering van 8 mei 1978, het zgn. „23 puntenprogramma” opgesteld. Dit programma „betreffende de sanering van de toestand te Hoboken” moest ten laatste in 1983 zijn uitgevoerd. Het is dus het geschikte ogenblik om de heer Gemeenschapsminister de volgende vraag te stellen : Is het mogelijk mij een stand van zaken te geven betreffende de realisatie van het zgn. „23 punten-programma”, dit gespecificeerd voor elk van de punten, waarvoor hij bevoegd is ? Mag ik de heer Gemeenschapsminister ook vragen wat zijn algehele beoordeling is van de uitvoering van dit saneringsprogramma en van de huidige toestand in Hoboken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid inzake de uitvoering van het 23-punten-programma van 8 mei 1978 volgende stand van zaken mee te delen :

- punt 1: „Immissienorm “.
Een immissienorm werd uitgevaardigd bij KB van 31 mei 1978, gewijzigd bij KB van 28 augustus 1981.
Deze norm wordt nageleefd.
- punt 2: „Emissiebeperkende maatregelen “.
Emissiebeperkende maatregelen werden opgelegd bij koninklijk besluit van 5 juli 1978 en werden uitgevoerd.
- punt 3: „Emissie-inventaris “.
Deze inventaris wordt verder bijgewerkt in het raam van een contract met de Rijksuniversiteit te Gent (Emissie-inventaris Vlaamse Regio — EIVR).
- punt 4: „Verplaatsen grondstoffen over afstand van 40 m “.
Volgens het KB van 5 juli 1978 mogen geen ertsen of loodhoudende grondstoffen meer opgeslagen worden in het ertsenpark van de bovenfabriek op een afstand van minder dan 68,5 m van de Curiestraat. Deze voorwaarde wordt nageleefd.
- de punten 5 tot en met 10 hebben betrekking op saneringswerken in de wijk „Moretusburg “, waarvan de uitvoering voorzien werd door het gemeentebestuur van Hoboken.

Deze punten zijn grotendeels uitgevoerd.

punt 11: „Aanleg van een bufferzone”.

Buiten het verplaatsen van grondstoffen werd dit nog niet uitgevoerd.

- de punten 12 tot en met 19 vallen buiten mijn bevoegdheid.
- de punten 20 tot en met 22 hebben betrekking op de algemene coördinatie en de controle binnen en buiten het bedrijf. Deze punten worden uitgevoerd.

het punt 23 valt niet onder mijn bevoegdheid.

Het saneringsprogramma heeft geleid tot een belangrijke verbetering van het leefmilieu zoals blijkt uit het feit dat de strenge norm voor zwevend loodhoudend stof thans geëerbiedigd wordt.

Het valt niet te ontkennen dat het neervallend stof nog een ernstig probleem vormt voor kinderen die uiteraard meer met deze neerslag in aanraking komen.

Om ook hieraan te verhelpen is een actualisering van het saneringsprogramma in onderzoek.

Vraag nr. 56
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — Bufferstructuur

Een studie, destijds gemaakt door prof. Berger — Universiteit van Luik — betrof een „bufferstructuur”. Deze studie voorzag de aanleg van een buffer tussen de fabriek Métallurgie Hoboken-Overpelt, de bron van vervuiling, en de woonzone, het getroffen gebied.

Het principe bleef verder leven, want de technische werkgroep was van oordeel dat, nadat de woonwijk was ontruimd, de huizen moesten blijven staan als buffer voor de gebieden, die verderop lagen.

Kan de heer Gemeenschapsminister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Zou het niet nuttig zijn bovengenoemde te actualiseren ?
2. Werd reeds onderzocht of het principe van de buffer tussen fabriek en woonzone een duurzame oplossing zou kunnen bieden ?
3. Werd reeds berekend welke kosten het oprichten van een dergelijke bufferstructuur met zich mee zou brengen ?
4. Werd het voorstel om de getroffen woonwijk volledig te ontruimen en de huizen zelf te laten staan als buffer voor verder gelegen gebieden, reeds onderzocht als mogelijke alternatieve bufferstructuur?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, heb ik de eer het geachte lid het volgende antwoord te verstrekken:

Vooraf dient gesteld dat inzake „buffer” twee ideeën leefden :

1. de ontruiming van de wijk Moretusburg, geheel of gedeeltelijk, met behoud van de gebouwen, of bij afbraak vervangende structuren (gebouwen, bomen, ...).
2. Het oprichten van een verticale structuur tussen bedrijf en wijk die hetzelfde effect zou hebben als een horizontale bufferzone tussen bedrijf en de dichtste bewoning.

Sinds de lancering van de idee van de ontruiming van de wijk Moretusburg en de omvorming ervan in bufferzone werd zij bestreden door de lokale instanties.

Daarom werd gepoogd een verticale structuur te realiseren die hetzelfde effect als een horizontale bufferzone zou ressorteren voor de bewoners van Moretusburg. Men dacht over het oprichten van een muur, tot 15 m hoogte en al dan niet geperforeerd, op het fabrieksterrein, op de plaats van de huidige fabrieksmuur.

Daar de leden van de werkgroep „bufferzone”, opgericht in het kader van het 23-puntenplan, niet zeker waren van de efficiëntie van zulke structuur, werd aan Prof. A. Berger, van het „Institut d'Astronomie et de Geophysique Georges Lemoitre” van de UCL Louvain-La-Neuve, de opdracht gegeven hierover een studie te maken. Zowel met theoretische berekeningen (computermodellen) als met een studie op een model in een windtunnel, werd aangetoond dat met een muur van 15 m hoog het stof, dat van de stockeerplaatsen wordt opgewaaid, tegengehouden werd met enkel een stofophoping aan de lijszijde van de muur, te weten in de Curiestraat. Er werd aangetoond dat de muur geen enkel effect zou hebben op de emissies vanuit de schouwen.

Buiten de oprichting van de muur zou de bufferstructuur dus ook de Curiestraat moeten omvatten.

1. In mijn voorstel inzake de actualisering van het saneringsprogramma werd de idee inzake een muur terug opgenomen.

Door het bedrijf zal een proefmuur opgericht worden op het fabrieksterrein ten zuiden van de huidige fabrieksmuur, in de hoop dat de stofafzetting nu tussen de proefmuur en de huidige fabrieksmuur zou geschieden, en dus niet meer in de Curiestraat.

Deze muur zal snel kunnen klaarkomen.

2. Het principe van een bufferzone tussen een vervuילend bedrijf en een woonzone is algemeen aanvaard. Uit de huidige studies is bekend dat de grote vervuiling zich hier tot de wijk Moretusburg beperkt.
3. De kosten voor het oprichten van een verticale structuur vallen uiteraard ten laste van de fabriek. Het financieel aspect van andere mogelijkheden werd niet onderzocht.
4. De gemeentelijke autoriteiten hebben steeds geweigerd mee te werken aan de realisatie van een bufferstructuur waarbij huizen zouden ontruimd worden. Om de werkzaamheden van de andere werkgroepen niet te hypothekeren of blokkeren, werd nooit over de concrete realisatie van een bufferstructuur met ontruiming van huizen enige studie verricht.

Vraag nr. 57
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — Controle op het naleven van opgelegde maatregelen

Mag ik de heer Gemeenschapsminister vragen hoe **hij** aankijkt tegen het probleem van de controle, zowel nu, als na de opstelling van de emissieinventaris en nadat de nieuwe exploitatievergunning is uitgereikt (in 1985)?

Kan gedacht worden in de richting van een onafhankelijk milieudeskundige die zijn controletaak ook in de fabriek kan waarnemen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Zoals wettelijk bepaald in de uitvoeringsbesluiten van de Gewestvorming berust de controle op de naleving van de voorwaarden opgelegd in de **vergunningsbesluiten** thans bij de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu, dienst milieu en water.

Bij het uitoefenen van zijn taak kan deze dienst rekenen op de steun van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, het Centrum voor Lucht- en Waterverontreiniging van de stad Antwerpen en het Instituut voor Scheikundig Onderzoek te Tervuren.

Het ligt in de bedoeling om de voormelde dienst milieu en water zo spoedig mogelijk te voorzien van het vereiste deskundig personeel om de controle zo efficiënt mogelijk te laten verlopen.

De ambtenaren van deze administratie dienen zich onafhankelijk op te **stellen** en zijn gebonden door het beroepsgeheim.

Het toevertrouwen van controletaken aan een onafhankelijke deskundige, buiten de voormelde diensten en buiten de laboratoria en instellingen belast met monsternemingen, ontledingen, proeven en onderzoekingen in het kader van de bestrijding van de luchtverontreiniging (koninklijk besluit van 13 december 1966) is in dit geval niet opportuun gezien de onpartijdigheid en de kunde van deze zagezegde milieudeskundigen niet kunnen gewaarborgd worden.

Vraag nr. 58
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — KB van 31 mei 1978

Op 31 mei 1978 werd een koninklijk besluit uitgevaardigd, tot vaststelling van de toegelaten **grensvoorwaarden** voor de concentratie van lood in de lucht op het grondgebied van de gemeente Hoboken.

Kan de heer Gemeenschapsminister mij een antwoord geven op volgende vragen hieromtrent.

1. Het referentemeetstation werd gevestigd in de School Maalbootstraat (Art. 2, tweede paragraaf).

Waarom is nooit ingegaan op de vraag van de gemeente om een tweede referentiestation in de Curiestraat, eigenlijk dé getroffen straat, te vestigen?

2. De opgelegde norm, te bereiken vanaf 1 juli 1982, was $2,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (art. 2, eerste paragraaf). Die norm blijkt bereikt te zijn. Thans blijken de zware stofdeeltjes, het zg. „neervallend stof” voor de grootste problemen te zorgen. Daarover werden door prof. Clara en door de Antwerpse schepen voor Leefmilieu, de heer Mangelschots, in „De Morgen” van 1.12.1983 een paar rake verklaringen afgelegd.

Het zou me verheugen te mogen vernemen waarom nog steeds geen norm werd opgelegd noch enig ander initiatief genomen om de uitstoot van zware stofdeeltjes te verhinderen.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Sinds 21 december 1983 heeft het IHE ononderbroken het loodgehalte in de omgevingslucht gemeten op haar meetpost in de school van de Maalbootstraat te Hoboken. In het koninklijk besluit van 3 1 mei 1978 werd dan ook deze plaats als referentiestation genomen omwille van de continuïteit der metingen en om de evolutie van de vervuiling te volgen.

Bij de wijziging van dit besluit door het koninklijk besluit van 28 augustus 1981 werd het referentiestation eveneens behouden. Aan de Technische Werkgroep zal opdracht gegeven worden de thans geldende normen voor het grondgebied van Hoboken te evalueren bij de invoering van een nationale norm op basis van de EG-richtlijn van 3 december 1982.

2. Het opleggen van een norm inzake neervallend stof wordt op mijn verzoek thans bestudeerd door de Technische Werkgroep. In het geactualiseerd saneringsprogramma is het uitvaardigen van dergelijke norm voorzien.

Het bedrijf heeft maatregelen genomen om de emissies te beperken. Hoewel in de metingen een onderscheid gemaakt wordt tussen zwevend (kleine partikels) en neervallend (zware partikels) stof, is het onmogelijk selectief de emissie van kleine respectievelijk zware partikels te beperken, ook al omdat de meeste bronnen het ganse spectrum van de verschillende partikeldiameters emitteren.

Vraag nr. 59 van 22 december 1983 van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — Decontaminatiewerken

De gemeentelijke overheid heeft aanzienlijke decontaminatiewerken laten uitvoeren. Nu gebleken is dat het jaargemiddelde van $2,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$ wel bereikt is, maar dat de zware stofdeeltjes een groot probleem blijven vormen, rijzen een aantal vragen over die

decontaminatie. Kan de heer Gemeenschapsminister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Is de kritiek, dat deze dure werken een maat voor niets zijn geweest al of niet gewettigd?
2. Zal een dergelijke decontaminatie regelmatig moeten herhaald worden in de toekomst?
3. Werd reeds een evaluatie gemaakt van de uitgevoerde decontaminatiewerken?
Zo ja, was het resultaat bevredigend?
Zo nee, waarom is dat niet gebeurd?
4. Kan mij medegedeeld worden tot welke uitgaven de uitgevoerde decontaminatiewerken reeds aanleiding gaven?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De uitgevoerde werken hebben ongetwijfeld hun nut gehad. Daar echter de decontaminatie op vrijwillige basis zeer beperkt en over een zeer lange periode (78-83) werd uitgevoerd, worden de resultaten door de deskundigen in vraag gesteld.
2. Zolang de emissies vanuit het bedrijf voortduren, zal de aanrijking van metalen in Moretusburg verder gaan. Bij een totale decontaminatie en ongewijzigde voorwaarden is het duidelijk dat na verloop van tijd opnieuw een kritisch punt zal bereikt worden.
3. Er werd nog geen evaluatie gemaakt na al de uitgevoerde decontaminatiewerken omdat de vervanging van de grond van de huistuintjes slechts in 1983 is uitgevoerd en voor een tiental bewoners dit nog in 1984 moet gebeuren.
Het ligt in mijn bedoeling een studie over aanrijkingssnelheid in Moretusburg te laten uitvoeren.
4. Het koninklijk besluit van 11 mei 1981 tot het verlenen van een voorschot voor de verwezenlijking van een saneringsplan voor de loodverontreiniging te Hoboken voorziet een voorschot van ten hoogste 10 miljoen BF, BTW inbegrepen, beperkt tot de werkelijke en verrechtvaardigde kosten als tussenkomst in de kosten van sanering van voor- en/of achtertuintjes van privémé-woningen gelegen in enige welbepaalde straten.

Vraag nr. 60 van 22 december 1983 van de heer L. VANVELTHOVEN

Tessengerlo — Exploitatievoorwaarden van Philips-Petroleum

Na een sluiting van Philips — Petroleum — Tessenderlo, is er door u opnieuw toelating gegeven tot exploitatie. Er werden strengere exploitatievoorwaarden opgelegd.

Recent hebben zich echter weer problemen van reukhinder voorgedaan. Het schepencollege van Tessenderlo vroeg u zelfs begin december ll. andermaal de

onderneming te sluiten. Volgens het schepencollege overtrad Philips-Petroleum de artikels 3 en 8 van de nieuwe exploitatievergunning.

Mag ik de heer Gemeenschapsminister vragen:

1. of hij onderzoek heeft doen instellen naar aanleiding van de recente klachten;
2. wat de bevindingen van dit onderzoek waren;
3. of het onderzoek aangeeft dat de nieuwe exploitatievoorwaarden onvoldoende streng zijn;
4. welke maatregelen hij overweegt te nemen, teneinde tot een duurzame oplossing van dit reeds al te lang aanslepend probleem te komen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid hetvolgende mede te delen.

1. Naar aanleiding van de klachten ingevolge een technisch incident op dinsdag 29 november 1983 omstreeks 06.30 uur werden verschillende onderzoeken door de dienst milieu en water van de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu uitgevoerd.
2. Uit deze onderzoeken is gebleken dat de klachten veroorzaakt werden door de verspreiding van beoedeld water in de gemeentelijke riolering.
Dit verontreinigd water was toevallig vrijgekomen bij een verkeerde manipulatie bij het spoelen van een defecte pomp. Ondanks het behandelen van de lek met speciale neutralisatieproducten is toch een deel van de lek terechtgekomen in het regenwaterrioolnet dat verbonden is met de gemeentelijke riolering.
3. Een pro-justitia werd opgesteld wegens het feit dat verontreinigd water kon terechtkomen in het gemeentelijk rioolnet. Dit feit betekende een overtreding van een exploitatievoorwaarde die reeds deel uitmaakt van het koninklijk besluit van 11 september 1979 waarbij de voormelde inrichting een vergunning werd verleend.
4. Om soortgelijke incidenten te voorkomen heeft het bedrijf onmiddellijk veranderingen aangebracht om onvoorziene lozingen in de gemeentelijke riolering te voorkomen.

Vraag nr. 61 van 22 december 1983 van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken — (ministeriële) Technische Werkgroep

Er zijn sedert mei 1978 een aantal werkgroepen opgericht geworden om de toestand van het leefmilieu en van de bevolking van Hoboken op te volgen. Zo ook een (ministeriële) Technische Werkgroep. Kan de geachte Gemeenschapsminister mij een antwoord geven op volgende vragen.

1. Of hij een evaluatie kan maken van de werkzaamheden van deze werkgroep o.m. hoeveel vergaderingen werden belegd en welke adviezen door deze werkgroep werden verstrekt ?

2. Of hij mij kan bevestigen dat het voornaamste advies van deze werkgroep neerkwam op het ont-eigenen van de wijk — huizen én straten —, dit in tegenstelling tot de vraag van de gemeentelijke overheid?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, heb ik de eer het geachte lid hetvolgende mede te delen.

1. De Technische Werkgroep Hoboken heeft tot doel de evolutie van de vervuiling in en rondom het bedrijf te meten en te evalueren.

De uitgevoerde metingen zijn:

- a) binnen het bedrijf: continue metingen op zwevend stof en neervallend stof.
- b) Buiten het bedrijf:
 - continue metingen van zwevend stof;
 - continue metingen van neervallend stof;
 - analyse van grasmonsters in situ;
 - continue metingen met bakkulturen;
 - sporadische metingen op zwevend en neervallend stof op de linker-Schelde-oever.

De bekomen resultaten worden met een korte interpretatie gepubliceerd in driemaandelijkse rapporten. Tot nu toe verschenen er 21 driemaandelijkse rapporten, die de periode van 1 april 1978 tot 1 juli 1983 omvatten.

De bekomen resultaten worden uitgebreid ontleed en gepubliceerd in jaarrapporten. Er verschenen reeds vijf jaarrapporten, over de periode van 2 april 1978 tot 31 maart 1983.

Sinds zijn oprichting (8 mei 1978) vergaderde de Technische Werkgroep Hoboken dertien maal.

Over al deze vergaderingen werden verslagen opgesteld.

Naast de interpretatie en publikatie van de verzamelde meetgegevens, werden adviezen gegeven over de door de Coördinerende Werkgroep of verantwoordelijke Minister voorgelegde problemen, bijvoorbeeld de aanpassing van het **KB** van 31 mei 1978 (vergadering dd. 13 maart 1981), de wenselijkheid van het aanstellen van een coördinerende ambtenaar inzake het probleem Hoboken (13 maart 1981) en de voorstellen ter actualisering van het 23-puntenprogramma van 8 mei 1978 (**vergadering** van 27 oktober 1983 en 1 december 1983).

Daarenboven moet aangestipt worden dat de problemen van decontaminatie in bufferzone tot voor kort in afzonderlijke werkgroepen werden behandeld, waarin praktisch al de leden van de Technische Werkgroep zetelden.

2. Al de punten van het 23-puntenprogramma van 8 mei 1978 waarover de Technische Werkgroep bevoegd is, werden op de vergadering van 27 oktober 1983 en 1 december 1983 aan een diepgaand onderzoek onderworpen met het oog op de geplande actualisering ervan.

In de verslagen van de werkgroep werd aldus een eensgezind standpunt van al de leden van de werkgroep geformuleerd over de aanpassing van

het KB van 31 mei 1978, de meetnetten, een mogelijk in te voeren norm voor neervallend stof, de emissie-inventarisatie, de emissie-beperkende maatregelen, de evaluatie van de decontaminatiewerken, de lay-out van de fabriek en het ontruimen van bepaalde huizen en gebouwen in de wijk Moretusburg.

Er was geen eensgezind standpunt over de wenselijkheid van een bufferzone op de linker-schelde-oever.

In een latere vergadering heeft één vertegenwoordiger van de stad Antwerpen, die tijdens de bespreking over de ontruiming van gebouwen in Moretusburg niet meer aanwezig was; zich gedistancieerd van het standpunt ter zake van de Technische Werkgroep.

Vraag nr. 62
van 3 januari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Gewest — Bescherming van de visotter

Door kenners wordt gevreesd dat de Europese visotter (*Lutra-Lutra*) — bij ons wel eens de zeehond van de binnenwateren genoemd — binnen een vijftal jaren in België zal verdwenen zijn. Op dit ogenblik zouden in België hooguit nog enkele tientallen otters leven!

Het dier lijdt vooral onder de waterverontreiniging.

Graag krijg ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan er niet gestreefd worden om in de „otterlege” gebieden de hervestiging van otters mogelijk te maken?
2. Kan er geen paal en perk gesteld worden aan de verdere uitbreiding van recreatiegebieden in de buurt van de verblijfplaatsen van otters en het verbieden van nachtvisserij in ottergebieden?
3. De otter verslindt ook muskusratten en is dan ook een waardevolle bondgenoot van de mens bij het beschermen van rivierdijken. Kan in de gebieden waar de muskusrat veelvuldig voorkomt, in samenwerking met de Minister van Openbare Werken, de otter niet ingezet worden?
4. Wat gaat de Minister van Natuurbehoud concreet doen om de otter in België voor uitsterven te behoeden?
5. Wat kan en gaat de Minister van Leefmilieu concreet doen om de bezoedeling van het oppervlaktewater in de enkele gebieden waar de otter nog wordt opgemerkt, te voorkomen.

Is op dit vlak de samenwerking met uw collega van Natuurbehoud niet gewenst?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid mededelen dat het door hem gestelde probleem in de eerste plaats tot de bevoegdheid van mijn collega van

ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud behoort.

Ik ben steeds bereid concrete maatregelen te onderzoeken om, in de mate van het mogelijke, bij te dragen tot de verbetering van de otterstand. Het nut van een mogelijke actie wordt echter in hoge mate bepaald door de exacte kennis van de localisatie van de nog bestaande otters en de biologische karakteristieken van deze dieren.

Vraag nr. 63
van 3 januari 1984
van de heer E. BALDEWIJNS

Knokke-Heist — Rijksvisserijschool

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 juli 1983 betreffende de bijzondere organisatie van het lager secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap, bevat artikel 15 dat luidt als volgt: „De zeevisserijschool te Knokke-Heist wordt ingericht door de Vlaamse Executieve”.

In het betreffende advies van de Raad van State, lees ik: „De bevoegdheid welke de Gemeenschappen ter zake van onderwijs aan artikel 59bis, §2,2° van de Grondwet ontleen, houdt in dat zij de inrichtende macht zijn van het onderwijs dat zij kunnen organiseren.

Indien uit het aangehaalde artikel 23 (lees 15) evenwel moet worden afgeleid dat de Vlaamse Gemeenschap zich zonder voorbehoud en voor het geheel als inrichtende macht aanstelt van de bestaande Rijksvisserijschool te Knokke-Heist, past het te wijzen op het bepaalde in artikel 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, naar luid waarvan de roerende en onroerende goederen van de Staat, zowel van het openbaar als van het privaats domein, die onmisbaar zijn voor de uitoefening van de bevoegdheden van de gewesten en de gemeenschappen, aan deze zonder schadeloosstelling worden overgedragen, doch volgens de voorwaarden en de nadere regelen die vooraf bij een Ministerraad overlegd koninklijk besluit dienen te worden bepaald. Alsnog heeft de Raad van State geen weet van het bestaan van een zodanig koninklijk besluit, met betrekking tot de in het ontwerp geregelde aangelegenheid. Tot zolang kan aan het bepaalde in artikel 23 (lees 15) van het ontwerp, in zoverre het de overgang van een bestaande school van de Staat naar de Vlaamse Gemeenschap zou regelen, geen uitwerking worden gegeven”;

Welke zijn de argumenten van dit Vlaamse Executieve, en eventueel van de nationale regering, om dit advies te negeren en toch als inrichtende macht van de Rijksvisserijschool te Knokke Heist op te treden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De Vlaamse Gemeenschap moet mijns inziens geen eigenaar zijn van de gebouwen, noch van andere onroerende of roerende goederen om ten volle de in-

richtende macht te kunnen zijn van het onderwijs dat zij organiseert. Het volstaat te beschikken over het genotsrecht van de roerende en onroerende goederen van de Staat.

Het ligt nochtans in de lijn van de Staatshervorming van 1981 dat deze goederen zouden worden overgedragen aan de Gemeenschap.

Inzake overdracht van gebouwen is de heer Minister van Openbare Werken bevoegd. De diensten van de heer Eerste Minister zijn belast met de regeling van de overdracht van de roerende goederen.

De heer Minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie deelt mij mede dat zijn diensten reeds op 20/6/1983 een steekkaart voor het betrokken schoolgebouw hebben overgemaakt aan de diensten van Openbare Werken en dat zijn diensten op 11/7/1983 een volledige inventaris van de roerende goederen hebben overgemaakt aan de diensten van de heer Eerste Minister. Wij zullen bij de nationale regering aandringen op grotere spoed voor de overdracht van deze school.

vraag nr. 64
van 6 januari 1984
van de heer I. VAN BELLE

Eeklo — Illegale stortplaatsen

Sinds geruime tijd kent men te Eeklo een illegale stortplaats gelegen tussen de huisblokken van de sociale woonwijk Galgenakker aldaar.

Deze stortplaats kan de gezondheid van de omwonenden in het gedrang brengen.

Kan ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. Welke zijn visie is over deze wantoestand.
2. Of er ter zake geen maatregelen dienen getroffen te worden.
3. Of OVAM reeds in deze aangelegenheid is tussengekomen.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Vastgesteld werd dat in de sociale woonwijk Galgenakker illegaal allerlei afval werd gestort.

Ingevolge de tussenkomst van de gemeente, werd de sluikestorting opgeruimd in de maand december 1983.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest heeft in deze aangelegenheid niet bemiddeld, gezien zij niet werd op de hoogte gebracht.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

vraag nr. 49
van 22 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Grote Laak — Rapport inzake waterverontreiniging

De Werkgroep Beter Leefmilieu Tessenderlo (Belt) heeft de inhoud bekendgemaakt van het rapport „Strafonderzoek van de waterverontreiniging van de Grote Laak”, in opdracht van de heer I. Delbrouck, procureur des Konings te Hasselt, opgemaakt door IHE.

Het rapport zou het bewijs leveren dat de bedrijven Tessenderlo Chemie en de Limburgse Vinylmaatschappij de lozingsnormen in oppervlaktewateren op veel punten zwaar overschrijden. Het onderzoek dateert van oktober 1981.

Graag vernam ik ter zake :

1. of kan bevestigd worden dat bovenvermelde bedrijven inderdaad de lozingsnormen niet eerbiedigen en geregeld zwaar overschrijden;
2. of er, en zo ja welke, maatregelen worden genomen sinds 1981, naar aanleiding van dit rapport;
3. waarom dergelijk rapport niet openbaar werd gemaakt;
4. waarom bovenvermelde bedrijven niet verplicht worden hun afvalwaters te zuiveren;
5. welke de gevolgen van dergelijke overschrijding van de lozingsnormen voor het Limburgs grondwater kunnen zijn;
6. welke maatregelen de Minister naar aanleiding van dit rapport zal treffen;
7. of het rapport aanleiding zal geven om de aanvang van deze bedrijven om een nieuw slibbekken langs het Albertkanaal te mogen aanleggen aan een nieuw onderzoek te mogen onderwerpen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

vraag nr. 50
van 22 december 1983
van de heer W. KULJPERS

Waterbedelingsaansluiting — Aansprakelijkheid voor de niet-betaalde bedragen

Wij stelden vast dat eigenaar en huurder van een onroerend goed solidair en hoofdzakelijk aansprakelijk zijn voor de niet-betaalde bedragen van de water-

bedelingsaansluiting van de huurder. Theoretisch kan de eigenaar nadien zijn recht verhalen op de ex-huurder van zijn goed.

1. Meent de Minister, indien de betrokken waterbedelingsmaatschappij deze rekening in rechte niet kan verhalen op de huurder, de eigenaar dit beter kan ?
2. Oordeelt de Minister niet dat de huurder — zoals voor andere nutsvoorzieningen, waarvoor een openbaar monopolie bestaat — de gehele verantwoordelijkheid voor het gebruik dient te dragen ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 65 van 6 januari 1984 van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Zuivelfabriek Inza te Zandhoven — Nachtlawaai en reukhinder

Deze fabriek moet een nieuwe de commodo et incommodo krijgen op 19 februari e.k.

Op de gemeente Zandhoven werden op 12 december jl. door 64 gezinnen bezwaarschriften en klachten ingediend die voornamelijk gaan over nachtlawaai, roethinder en stof van melkpoeder.

Tijdens de onderzoeksperiode werd er door Inza 's nachts niet gewerkt, er werden ook geen containers met buitenlandse melk afgeleverd.

Dit gebeurt echter terug vanaf 27 december 1983.

In de nacht van dinsdag op woensdag werd weer gewerkt zodat de burens niet konden slapen. Woensdag werd er overdag niet gewerkt. Maar de nacht van 29 op 30 werd opnieuw gewerkt met alle nadelige gevolgen van dien. De twee laatste dagen worden weer volop buitenlandse melkcontainers geleverd.

Op donderdag 22 december werden de gezinnen die bezwaren indienden door burgemeester De Bie op het gemeentehuis uitgenodigd om te vernemen dat de burgemeester en schepenen een gunstig advies hadden uitgebracht aan de bestendige deputatie mits bepaalde voorwaarden zouden in acht worden genomen, zoals bijvoorbeeld :

- de fabriek moet stoppen om 22 uur en mag pas om 6 uur het werk hervatten;
- moet beter isoleren;
- moet roet- en melkpoederhinder uitschakelen;
- een onafhankelijk expert moet maandelijks controle uitoefenen.

Indien geen gunstig gevolg gegeven wordt, zou de gemeente 20.000 F per maand boete opleggen.

Daar de verbouwings- en aanpassingswerken miljoenen zouden kosten en de boetes maar 240.000 F per jaar, hebben de buurtbewoners alle redenen om bevreesd te zijn.

Klopt het dat Inza maar toelating had om te werken met 1200 PK en er reeds 1800 PK draaien?

Welke maatregelen zal u nemen:

- a. opdat er 's nachts niet meer zou worden gewerkt;
- b. opdat geluids-, roet- en melkpoederhinder zouden uitgeschakeld worden.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

vraag nr. 66 **van 6 januari 1984 van de heer D. VERVAET**

Waterzuiveringsstation te Halle — Stand van Zaken

De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij zal eind 84 begin 85, in de omgeving van Halle, een waterzuiveringsstation bouwen.

1. Waar zal dit zuiveringsstation zich precies bevinden ?
2. Dienen hiervoor gronden te worden onteigend ?
3. Indien ja, hoe groot zijn ze en hoever staat het met de onteigeningsprocedure ?
4. Welke is de juiste datum van het begin der werken ?
5. Welke waterwegen zullen bij de zuivering worden betrokken ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.